BKT 0162
26/08/2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

1991 පෙබරවාරි 23 වැනි දා ගලේවෙල පැවැති මහජන රැළිය අමතා ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා කළ කථාව

අද මේ ගලේවෙලට මේ තරම් විශාල පිරිසක් එක් රැස් වෙති යි කියා මා කල්පනා කළේ නැහැ. මා හබරන ඉඳලා පිටත් වෙන විට මට දැන ගන්නට ලැබුණා 25,000ක් පමණ රැස්වීමට දැනට මත් පැමිණ සිටිනවා, තවත් අතිවිශාල පිරිසක් හැම පැත්තෙන් ම ළඟා වෙනවා. මෙහොට එනකොට මට පෙනුණා මහපාරේ ඉඳලා ම හෙවණ තියෙන්නේ කො තැන ද හැම ගහක් යට ම විශාල පිරිසක් එක්රොක් වී සිටිනවා. පොලීසිය කියන විදියට 50,000කට වැඩිය අද මේ ගලේවෙලට එක් රැස් වී සිටින බව අපට පෙනෙනවා. මගේ හිතේ දඹුල්ල ආසනයේ හැම තැනකින් ම ජනතාව අද මෙහාට ගලාගෙන ඇවිත් තිබෙනවා.

අද මේ විදියට මේ සා විශාල වශයෙන් මේ ගලේවෙලට එක්රැස් වීමෙන් තමුන්නාන්සේලා කියන්නේ අපේ රජය මේ යන ගමන තමුන්නාන්සේලා අනුමත කරන බව යි.

ජනඅනුපාත ඡන්ද ක්‍රමය නිසා තමුන්නාන්සේලාට මන්ත්‍රීවරයකු ලැබුණේ නැහැ. කලින් තිබුණු ඡන්ද ක්‍රමය තිබුණා නම් තමුන්නාන්සේලාටත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු ලැබෙනවා. ඒ වාගේ ම එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පාර්ලිමේන්තුවට නැවත වරක් හයෙන් පහක බලයක් ලැබෙනවා. නමුත් අප ජනඅනුපාත ක්‍රමය පිළිගත්ත නිසා අපට හයෙන් පහක බලය නොලැබුණත් මේ දඹුල්ල ආසනයට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු

2–

නො ලැබුණත්, ජනසම්මතවාදය අප අගේ කරන නිසා ලංකාවේ හැම පක්ෂයකට ම නියෝජනයක් පාර්ලිමේන්තුවේ ලැබීම ගැන අප සතුටුවෙනවා.

ජන අනුමතය අප සමග යි

අපට පාර්ලිමේන්තුවේ හයෙන් පහක බලයක් නැතත්, අද 25 දෙනකු ගේ වැඩි බලයක් තිබෙන නිසා, 225න් 125ක් ම අපේ මන්ත්‍රීවරු පාර්ලිමේන්තුවේ නියෝජනය වෙනවා. නමුත් රටේ ජනබලය ගැන කල්පනා කළොත්, ජනතාව ගෙන් හයෙන් පහක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය සමඟ සිටින බව නමුන්නාන්සේලා පිළිගන්නවා.

නමුන්නාන්සේලාට මතකයි 88 ජනාධිපතිවරණයේදී මා ගලේවෙලට ආපු දවස. එදා මොන විදියේ තත්ත්වයක් මේ ප්‍රදේශයේ තිබුණද ? දඹුල්ල ආසනයේ පමණක් 40 දෙනෙකුට වැඩිය අමු අමුවේ මරා දමා තිබුණා. පාරකට බහින්න දුන්නේ නැහැ, රැස්වීමකට එන්න දුන්නේ නැහැ. අප එනවා කියලා ආරංචි වුණා ම තහනම් නීති දමනවා. කඩසාප්පු වසා දමනවා, මහජනයා ගෙවලට වී නිහඬ ව සිටින්නට ඕන. රැස්වීමක් සංවිධානය කරන්නට පණට ආදරය ඇති කෙනකු එන්නේ නැහැ. මොන තරම් බයෙන්ද, මොන තරම් චකිතයෙන්ද එදා නමුන්නාන්සේලා ජීවත් වුණේ. පණ බේරගෙන හිටියේ ඡන්දය දාන්නයි. අපේ පොදු ජනතාව කෙරෙහි මහ ලොකු විශ්වාසයක් තිබුණා.

මේ කන්ද උඩරට රාජධානිය, මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ, මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ, නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය, ඓතිහාසික කන්ද උඩරට රාජධානිය මා වගේ සාමාන්‍ය පුද්ගලයකුට පොදු ජනතාවගෙන් මතුවන පුද්ගලයකුට ඇතැම් උදවිය කිව්වා කවදා වත් කන්ද උඩරට රාජධානියෙන් නම චන්ද ලැබෙන්නේ නැහැ කියලා. මේ සාමාන්‍ය ප්‍රේමදාසට වැඩිය

රදළ අයට චන්දය දෙයි කියලා අනාවැකි පළ කරන්නට යෙදුනා. නමුත් කන්ද උඩරට රාජධානියේ ජනතාව ඒක බොරුවක් කරලා මට විශිෂ්ඨ ජයග්‍රහණයක් නමුත්නාන්සේලා ලබා දුන්නා. මම ඒ ගැන නමුත්නාන්සේලාට සදාකාලික ව ම ණය ගැති යි.

ත්‍රිකුණාමලයේ ඉඳලා නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ සිංහල ජනතාව අඩුයි. ද්‍රවිඩ ජනතාව වැඩියි. මුස්ලිම ජනතාව වැඩියි. ඇතැම් උදවිය කිව්වා ඒ ප්‍රදේශයේ ජයගැනීම එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ලෙහෙසි නැහැයි කියලා. චන්ද ගණන් කරලා බලනකොට විශිෂ්ඨ ජයග්‍රණයක් නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ ඒ ජනතාවගෙන් අපට ලැබුණා.

දකුණු පළාතේදී කිව්වා ජේ.වී.පී. එක බලවත්ව ඉන්නවා දක්ෂිණ ලංකාවේ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පොරොන්දු වෙලා තිබෙනවා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට ඇමතිකම් තුනක් දෙන්න. ඒ නිසා කවදාවත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට දකුණෙන් දිනන්න බැරි වෙයි කියලා නමුත් චන්ද ජයග්‍රහණය කරලා බලනවිට වැඩි ජයග්‍රහණයක් එදා අපට ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණ බව නමුත්නාන්සේලා දන්නවා.

ඌවේත් එහෙම යි, සබරගමුවෙත් එහෙම යි, වයඹත් එහෙම යි, උතුරුමැද පළාතෙත් එහෙම යි, උතුරේ ඇතැම් ප්‍රදේශවලිනුත් අපට විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් ලැබුණා.

කරදර මැද්දේ, පවුල් පිටින් මරාදමද්දී, ගෙවල් දොරවල් ගිනි තබද්දී එ දා ඒ චන්දයට ගිහින් චන්දය පාවිච්චි කළේ මේ රටේ අහිංසක ජනතාව යි.

රුධිරයෙන් ගැසූ කතිරය

සම්ප්‍රදායක චන්දයක් නො වෙයි තිබුණේ. සම්ප්‍රදායක ජයග්‍රහණයක් නො වෙයි ලැබුණේ. ජනතාව තමන් ගේ ජීවිත පූජා කරමින් ජනතාව එ දා චන්ද පොළට ගිහිල්ලා

කතිරය ගැහැව්වේ පැන්සලයෙන් නො වෙයි තමන් ගේ රුධිරයෙන් බව මා කවදා වත් අමතක කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි මා නිතර ම අපේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරුන්ට කියන්නේ මෙය අපේ අහිංසක ජනතාව ගේ ජීවිත පූජාවෙන්, රුධිර පූජාවෙන් අපේ ජනතාව ගේ කඳුළුවලින් අප ලබාගත් ජයග්‍රහණයක් බව. ඒ නිසායි මා කියන්නේ, චන්දය අරගෙන, ජනාධිපති වෙලා, අගමැති වෙලා, මැති ඇමතිවරුන් වෙලා අර මීට කලින් තිබුණු විදියට අප ජනතාව අමතක කරලා සුඛෝපභෝගී ජීවිතවලට ගියොත් අපි කරන්නේ සම්පූර්ණ ද්‍රෝහී කමක් බව. ඒ නිසා තමයි අපේ මැති ඇමතිවරුන් අද තමුන්නාන්සේලාට කිව්ව විදියට අපේ ජීවන රටාව වෙනස් කරගෙන යන්නෙ.

ඉස්සර වාගේ මැතිඇමතිකම් දරන අපේ මැති ඇමතිවරුන් අර වගේ සුඛෝපභෝගී ජීවිතවලින් ඈත් වී ගෙන යනවා. සම්පූර්ණ කැප වීමක් තමුන්නාන්සේලා වෙනුවෙන් අද පූජා කර තිබෙනවා. තමුන් ගේ දරු පවුල් ගැන නො වෙයි තමන් ගේ දේපල ගැන නො වෙයි, තමන් ගේ වාසිය ලේසිය ගැන නො වෙයි, අද තමුන්නාන්සේලා පත් කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂය මන්ත්‍රීවරු 125 දෙනා ක්‍රියා කරන්නේ කියලා මා තමුන්නාන්සේලාට කියනවා.

ජනතාව වෙත යෑම

අමාරුකම් මැද්දේ ඔවුන් හැම දෙනා ම අද චරියා ධර්ම පද්ධතියට යටත් වෙලා අද සම්පූර්ණ කාලය ගත කරනවා. මා අද මෙහාට එනකොට අපේ මැති ඇමතිවරු ගණනාවක්ම කොහේද හිටියේ ? ලලිත් ඇතුළත්මුදලි ඇමතිතුමා, මෙහාට ආවේ පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඳලා. රංජන් විජේරත්න ඇමතිතුමා ආවේ වවුනියා දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඳලා, අගමැතිතුමා ආවේ අම්පාරේ ඉඳලා. වීරසිංහ මල්ලිමාරච්චි ඇමතිතුමා ආවේ හොරොව්පතානේ ඉඳලා, කවිරත්න

ඇමතිතුමා අද අනුරාධපුරයේ හිටියේ, මේ වෙලාවේ පුනරුත්ථාපන සහ සමාජ සුභසාධන අමාත්‍යාංශය. ඩී. ජී. මූ. ලොකුබණ්ඩාර ඇමතිතුමාගේ සංස්කෘතික හා ප්‍රවෘත්ති අමාත්‍යාංශය මේ වෙලාවෙත් ජංගම අමාත්‍යාංශ පවත්වනවා අනුරධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ. අද පාර්ලිමේන්තුවේ කාරක සභා පිළිබඳ සභාපතිතුමා ආරිය බී. රැකව මැතිතුමා මෙහාට ආවේ පොල්ගහවෙල ජංගම සේවයේ යෙදිලයි. තවත් මැති ඇමතිවරු මෙහාට ආවේ ලංකාවේ නොයෙක් පළාත්වල ඉඳලයි.

හැම මොහොතක්ම පාර්ලිමේන්තුව නැති හැම දවසක්ම අපේ මැති ඇමතිවරු, අපේ කැබිනට් ඇමතිවරුන්, අපේ විෂය භාර ඇමතිවරුන්, අපේ රාජ්‍ය ඇමතිවරුන්, අපේ මන්ත්‍රීවරුන් සමග අද දිස්ත්‍රික්කයක් පාසා යනවා. උපදිසාපති කොට්ඨාශයක් පාසා යනවා. ග්‍රාම නිලධාරි කොට්ඨාශයක් පාසා යනවා. අපේ ප්‍රධාන ඇමතිවරු, පළාත් සභා ඇමතිවරු, පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරු ඒ තම පළාත්වල ඒ විදියේම වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරනවා. මහ නගර සභා, නගරාධිපතිවරු, මන්ත්‍රීවරු ඒ ව්‍යායාමයේ යෙදෙනවා.

ජනවරමට වන්දිය

බොහෝ සේවාවන් අප්‍රසිද්ධියේ කෙරෙන්නේ. මෙවා එහෙම පත්තරවල දාන්න ගියොත් මා හිතන්නේ නැහැ පත්තරවලට වෙන ප්‍රවෘත්තියක් දාන්න ඉඩ තියෙයි කියලා. මෙවා රූපවාහිනියෙත් පෙන්නන්න ගියොත් රූපවාහිනියේ වෙන මොනවාවත් නොවෙයි මේවාමයි පෙන්නන්න වෙන්නේ. ඒ විදියේ සේවාවක් අද රට පුරාම දියත් කරලා තිබෙනවා. ඇයි එහෙම කරන්නේ ? තමුන්නාන්සේලාට වන්දි ගෙවන්නටයි. තමුන්නාන්සේලා එදා 88 දෙසැම්බර් මාසයේ 89 යේ පෙබරවාරි මාසයේත් තමුන්නාන්සේලා කළ කැපවීම,

ජීවිත පූජාව, ලෙයින් කඳුළෙන්, තමුන්නාන්සේලා සටහන් කළ ජනවරමට එහෙම කරලත් චන්දි ගෙවන්නට බැරි බව අප හොඳින් ම දන්නවා.

එ දා ගලේවෙලට ආවා ම සියයකට අඩු පිරිසක් තමා හිටියේ. එන්නට ඉස්සෙල්ලත් තර්ජන තිබුණා. එහෙත් අප දැනගත්තා ජනතාව අපත් සමඟ සිටින බව. අපේ ආණ්ඩුවක් තිබුණා. අවුරුදු 11 විශාල වැඩ කොටසක් කෙරුණා. ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා ගේ නායකත්වයෙන් ආර්ථිකය සම්පූර්ණ වෙනසක් ඇති වුණා. මහවැලිය නිසා මේ වාගේ ගම් දනව්වලට, රජ රටට මොන විදියේ උසස් තත්ත්වයක් ලැබුණා ද කියන එක ගොවි බිම්වලට, ගොවි ජනතාවට මොන විදියේ ආර්ථික පෝෂණයක් ලැබුණ ද කියලා මා විස්තර කරන්න උවමනා නැහැ.

විදුලිබල නිෂ්පාදනයෙන්, ව්‍යාප්තියෙන් වෙළෙඳාම විවෘත වීමෙන් මොන විදියේ වෙනසක් ඇති වුණා ද කියලා තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. නමුත් ඒ අතරම උතුරු නැගෙනහිර භීෂණය නිසා — ජේ. වි. පී. භීෂණය නිසා ජනතාවට වෙච්ච හිරිහැර කරදර නිසා බොහෝ දෙනෙක් හිතුවා එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඉවර යි කියලා.

ඒ වෙලාවේ චන්දයකට කවුරුත් වත් ඉදිරිපත් වෙන්නට උනන්දු වෙන වෙලාවක් නො වෙයි. නමුත් මා ස්තුතිවන්න වෙනවා ඒ භීෂණය වේලාවේ පස්සට යන්නේ නැතුව එක්සත් ජාතික පක්ෂය වාගේ ම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා මහජන පක්ෂයත් භය නැති ව ආවා චන්දයට ඉදිරිපත් වුණා. ඒක ජනසම්මතවාදයට කළ විශිෂ්ට සේවයක් කියලයි මා කියන්නේ. එ දා ඒ චන්දය පවත්වන්න බැරි වුණා නම් මේ රටේ ඇති වෙන්නේ මොකක් ද ? එ දා ජර්මනියේ හිට්ලර්, ඉතාලියේ මුසෝලිනී ජපානයේ ටෝජෝ ඇති කරන්න ගිය ඒකාධිපති මාර්ග පාලනයක් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන් ඇති වෙන්නට ඉඩ තිබුණා.

අපත් මුලා වුණා. අපත් රැවටුණා. මේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ මේ කැක්කුමක් ඇතිව, වේදනාවක් ඇති ව තියම විමුක්තියක් හැදිවැඩිගෙන එන තරුණ පරපුරට දෙන්නට, දුප්පත් පිරිසට දෙන්ට කැප විමක් කරනවා කියලයි අප කල්පනා කළේ.

ජවිපෙටත් විටක්

ඒ නිසා අප නිතර ම ඔවුන් වෙනුවෙන් සැලකිල්ලක් දැක්වූ බව නමුන්නාන්සේලා දන්නවා. ඒ නිසා ම තමයි මට නමුන්නාන්සේලා වරම දුන්න වෙලාවේ ඔවුන්ට අවස්ථාවක් දෙන්ට කල්පනා කළේ. මා පත්වෙලා දවස් 11ක් ගියේ නැහැ හදිසි නීතිය ඉවත් කළා. 1800ක් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මැරවරයින් හිරභාරයේ හිටියා. මා මොකද කළේ ? ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අවංක භාවය බලන්න රෝහණ විජේවීර ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ නායකයා ගෙත් අවංක භාවය බලන්න, හමුදාපතිවරුන් එපා කියද්දී, පොලිස්පතිතුමා එපා කියද්දී මගේ ම ඇමතිවරුන් එපා කියද්දී මා හදිසි නීතිය ඉවත් කළා, අර 1800 ම හිරභාරයෙන් නිදහස් කළා. දොරවල් ඇරලා යන්නයි කියලා කිව්වා. මට කිව්වා හමුදාපතිවරු, පොලිස්පතිතුමාත් ඒවාගේම මගේ මැති ඇමතිවරු මේක කරන්ට එපා, මේ අතර ඉන්නවා මහා දරුණු මිනීමරුවන්. විශ්වාස කරන්ට එපා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ.

මා කිව්වා අවස්ථාවක් දීලා බලමු ඒගොල්ලන් ගේ අවංක චේතනාව මොකක්ද කියලා. ඔක්කෝම ඇරියා හදිසි නීතිය ඉවත් කළා එනකොටත් දහස් ගණනක් මරලා, ජනාධිපතිවරණයේ දීත් මරලා, පාර්ලිමේන්තුවරණයේ දීත් මරලා. හැඩූ කඳුළින් දෙමාපියන් ඉන්න වෙලාවේ මා මේක කළා. මට ලියුම් එන්ට පටන් ගත්තා දෙමව්පියන් ගෙන් ඇයි ජනාධිපතිතුමනි, නමුන්නාන්සේ පත් කළේ මේ මිනීමරුවන්

නිදහස් කරන්න ද කියලා ? එහෙම තියෙද්දීත් මා නිදහස් කළා. හදිසි නීතිය ඉවත් කළා මට මතකයි මාස 02ක් විතර කිසි ම කරදරයක් තිබුණේ නැහැ. වෙනසක් ඇති වෙනවයි කියලා කවුරුත් කල්පනා කළා. නමුත් ඇතැම් උදවිය මොකද කිව්වේ ? "ප්‍රේමදාස ගේ තියෙන්න ඇති කුමන්ත්‍රණයක් ජේ.වී.පී. එකත් එක්ක. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා ඉවත් කරන්න. දුක්කද දූත් ජේ. වී. පී. එක දූත් සටන නවත්වලා මෙයත් එක්ක මොකක්හරි ගණුදෙනුවක් යටින් තියෙන්න ඇති." ඔය විදියට කියන්න පටන් ගත්තා.

ඒ අතරේ මා පණිවිඩ යැව්වා, දූත් එන්න කථා කරන්න මොනවද වුවමනා කරන්නේ අපේ රජය ලැස්තියි සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්න. ඒ වර ඔවුන් ඉල්ලන්න පටන් ගත්තා, කාට වත් ඉෂ්ට කරන්න බැරි ඉල්ලීම්. මොකද ඊළඟට වුණේ ? මාස දෙකක් ගියේ නැහැ. පටන් ගත්තා ආයේමත් භීෂණය ගහන්න ගත්තා හැම පැත්තෙන් ම, මිනී මරන්න පටන් ගත්තා, ත්‍රිවිධ හමුදාවල් විනාශ කරන්න පටන් ගත්තා, පොලිස් හමුදාව විනාශ කළා, අහිංසක දරුදූරියන් විනාශ කළා, පාසල්වලට පැනලා රිංගලා ඒ නමුත්තාත්සේලා දූවාදරුවන් එළියට ගත්තා. බලහත්කාරයෙන් පෙළපාලි ගෙනිච්චා, විශ්ව විද්‍යාල දරුණු යුධ පිටි බවට පත් කළා. තිබුණාටත් වඩා භීෂණය 1989 දී වැඩි කළා.

සහෝදර සහෝදරියනි, නමුත්තාත්සේලා දන්නවා විපක්ෂයේ උදවිය ඊට කලින් කිව්වා ඒ ගොල්ලන්ට පමණ යි ඒක මර්දනය කරන්නට පුළුවන් කියලා. එහෙත් මා ජනාධිපති වුණාට පස්සේ හදිසි නීතිය ඉවත් කළා ම හිරබාරයේ හිටපු අය ආපහු ගෙදර ඇරියා ම ඒ ගොල්ලො වචනයක් කිව්වේ නැහැ. එහෙම නමයි වැඩ කරන්න ඕනෑ කරන්නේ කියලා මට උදව් කළේ නැහැ. ඒ වේලාවේ බොහොම දුර්මුඛ වෙලා හිටියා. පහරදීම අඩු වුණා. ය කියලා. ආයෙමත් මේ භීෂණය වැඩි වුණා ම මොකද ඒගොල්ලන්

කියන්ට පටන් ගත්තේ. ප්‍රේමදාස ද රට ආණ්ඩු කරන්නේ, විජේවීර ද කියලා ඇහැව්වා. මෙයාට පුළුවන්ද ආණ්ඩුවක් ගෙනියන්න. ආණ්ඩුවක් ගෙනියනවා කියන එක ලෙහෙසිපහසු වැඩක් නො වෙයි ඒකට පෙරුම් පුරලා එන්නට ඕනැ. ඒකට වලව්වකින් එන්නට ඕනැ. එහෙම නැති ව මේ කොහේ වත් ඉඳලා ආපු මිනිහෙකුට ආණ්ඩුවක් ගෙනියන්න බැහැ. ඒක තමයි මේ ආයේමත් භීෂණය ආවේ කියලා.

ඔන්න ආයෙමත් යටින් උල්පන්දම් දෙන්ට පටන් ගත්තා. ගමනා ගමන ස්ට්‍රයික් එකක් ඇති කළා. වෙළහෙළඳාම නතර වුණා. ගොවිතැන නතර වුණා. බඩු පැටවීම ප්‍රවාහනය නතර වුණා. පැක්ටේරිවල වැඩ නතර වුණා. භීෂණය ආයෙමත් රජ වෙන්න පටන් ගත්තා. ඔය වේලාවේ විපක්ෂයේ උදවිය අද තමුන්නාන්සේලාට වෙන මුහුණක් පෙන්වන තමුන්නාන්සේලා දහස් ගණනක් මරපු මිනීමරුවන් ගේ අම්මලා අද එක්රුස් කරගෙන ඉන්න ප්‍රතිපක්ෂයේ උදවිය මා හමු වන්න ආවා. ඇවිල්ලා කිව්වා "මොනවද මේ කරන්නේ, දාන්න හදිසි නීති ආයෙමත්, බාර දෙන්න හමුදාවට. මෙහෙම ධර්මයෙන් ශීලයෙන් රටක් ගෙනයන්න බැහැ. තමුන්නාන්සේ සාකච්ඡාවට කැඳවනවා. කවුරුන් ද කැඳවන්නේ ? මිනීමරුවන්. මිනීමරුවන් තුවක්කු එල්ල කරන විට තමුන්නාන්සේ සුහදතාවේ හස්තය දිගු කරනවා. ඒක මෝඩ වැඩක් කියලා ඒ ගොල්ලන් කිව්වා. 71 දී ඒ ගොල්ලන් මර්දනය කෙළේ කොහොම ද ?"

හදිසි නීතිය

මා කිව්වා "හදිසි නීතිය දාන එක අමාරුවක් නො වෙයි, ඒකත් ක්‍රියාත්මක වෙන විට තත්ත්වය මා කියන්න ඕනැද ? 71 දී 15,000ක් 20,000ක් කොහේ ද ගියේ. මොකක් ද ඒ තත්ත්වය."

ඒවාට කරන්න දෙයක් නැහැ දාන්න හදිසි නීතිය, නවත්වන්න ඔය ධර්මිෂ්ටකම, සාකච්ඡාවෙන් කරන්න බැහැ, තුවක්කුවට තුවක්කුවෙන් ම උත්තර දෙන්න."

ඉතින් මා කල්පනා කරනවා මේ ගොල්ලන් දැන් ඇවිල්ලා මෙහෙම උපදෙස් දෙයි. වැඩේ ඉවර වුණාට පස්සේ මොනවා කියයි ද" මා කිව්වා රංජිත් විජේරත්න ඇමතිතුමාට ඒ දවස්වල අයිසේ මෙගොල්ලො දැන් උපදෙස් දෙනවා තුවක්කුවට තුවක්කුව, කඩුවට කඩුව කියලා බලමු වැඩේ ඉවර වුණාට පස්සේ. කොහෙම හරි කරලා හදිසි නීතිය දාන්න කිව්වා.

මා දින ගණනක් පක්ෂ එක්ක සාකච්ඡා කළා. මා ඉක්මන් වුණේ නැහැ, මා දන්නවා ඇති වෙන තත්ත්වය. ආණ්ඩු පක්ෂය කැඳව්වා පැය 05ක් මා සාකච්ඡා කළා. හැම මන්ත්‍රීවරයකුම කීවා රට විනාශ වීගෙන යනවා, මේ මුර්ගයින් දන්න සාකච්ඡාවක් නැහැ. වහා ම හදිසි නීතිය දාලා ඒගොල්ලන් ගේ ජාතියෙන් ම පිළිතුරු දෙන්න කියලා. මුළු ආණ්ඩු පක්ෂයම කිව්ව බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා ඇති ඒ දවස්වල. ප්‍රවෘත්ති වාර්තා මා ගාව තිබෙනවා, ප්‍රතිපක්ෂවල අය ඇවිත් කිව්වා ඒවා මා ගාව තියෙනවා සමහර ඒවා පටිගත වෙලත් තිබෙනවා. මම කියන්න කැමතියි ඒවා එළියට දම්මාගන්න එපා යි කියලා. අද බොහො ම වේදනාවෙන් කඳුළු සලසලා මිනිමරුවන් ගේ අම්මලා එක්ක දැන් සාද පවත්වනවා. මගෙන් ඒවා එළියට දම්මා ගන්න එපා. මා ගාව තියෙනවා ඒවා ඔක්කොම මට අවවාද කළා හදිසි නීතිය දාන්න තුවක්කුවට තුවක්කුවෙන් උත්තර දෙන්න කියලයි මට උපදෙස් දුන්නෙ, ඔය අම්මලා.

සහෝදර සහෝදරියනි මා දන්නවා ඇති වන තත්ත්වය. හදිසි නීතිය දැම්මට පස්සේ යුද්ධ හමුදාවටත්, පොලීසියටත් රාජකාරියක් භාර දුන්නා ම ඔවුන් රටේ සාමය ගෙනයන්න

ක්‍රියා කළා ම ආයෙමත් ඔවුන් ගෙන් ප්‍රශ්න කිරීම යුතුකමක් නො වේ. වැරදි වැඩ සිද්ධ වුණා නම් ඒ ගැන විභාග කරලා දඬුවම් කරන්න පුළුවන් නමුත් මහා භයානක තත්ත්වයක් ඇති වුණේ ආණ්ඩුවට විතරක් නො වෙයි ජනතාවත් විනාශ වන තත්ත්වයක් ඇති වුණා. මා කිව්වා හොඳයි දාන්නම් හදිසි නීතිය, සාමාන්‍ය මිනිහකුටත් මේ රට පාලනය කරන්න පුළුවන් කියන එක පෙන්වන්නම්.

බාරදුන්නා, ත්‍රිවිධ හමුදාවෙත්, පොලීසියෙත් විරෝදර පුත්‍රයන් ඒ වේලාවේ කැප වුණා නමුන්නාන්සේලා වෙනුවෙන් ජීවිත පූජාවෙන් ක්‍රියා කළ බව මම ඒ හැම දෙනාටම උපහාරයක් වශයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමති යි. මට අමතක කරන්න බැහැ රංජන් විජේරත්න ඇමතිතුමා මේ වෙනුවෙන් කළ විශිෂ්ට සේවාව. එතුමාට මා මේ කාර්යය භාරදුන්නා. දූන් ඔන්න යන්න වැඩේ කරලා එන්නෙයි කියලා, නියම විදියට තමා ගේ රාජකාරිය එතුමා ක්‍රියාත්මක කළා.

නමුන්නාන්සේලා දන්නවා 1989 නොවැම්බර් මාසය වන විට අවුරුද්දක් වුණේ නැහැ මා දිවුරුම් දීලා මොන විදියේ වෙනසක් ඇති වුණා ද ? අද නමුන්නාන්සේලා ගොවිතැන් කරනවා, වෙළහෙළදාම් කරනවා, කර්මාන්ත කරනවා, ජනසවිලාභීන් වෙලා ඉන්නවා, දරුවන් ඉස්කෝලේ යනවා, විශ්ව විද්‍යාල විවෘත වෙලා තිබෙනවා, දිවා ආහාර ලැබෙනවා, අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ නව තැම්මක් එනවා හැම කෙනෙකුටම වෘත්තිය පුහුණුවක් ලැබෙන්නට විධිවිධාන යොදනවා. ආදායම් මාර්ග වැඩි වෙන ක්‍රම ඇති කර ගෙන යනවා. මේ තත්ත්වය ඇති වුණේ භීෂණය මර්දනය කළ නිසයි.

මිනිමරුවන් ගේ දෙමව්පියන්ට අපි වැරදි පමුණුවන්නේ නැහැ. මිනිමරුවන්ටත් අම්මලා තාත්තලා ඉන්න බව අප දන්නවා. මිනිමරුවන්ට විතරක් නොවේ අම්මලා තාත්තලා ඉන්නේ, මිනිමරුවන් ගෙන් මැරුම් කාපු අයටත් අම්මලා

තාත්තලා ඉන්න බව තියම අම්මලා තාත්තලා දන්නවා. සමහර නොමඟ ගිය දරුවන් මිනීමරුවයි කියලා අහිංසක දෙමව්පියන්ට අප අසාධාරණයක් කරන්නේ නැහැ. භාර වෙච්ච තරුණයින්, අල්ලාගත්ත තරුණයින්, අදත් ඉන්නවා හත් අට දහක්. ඒ තරුණ තරුණියන්ට අපි තිසී මහ පෙන්නනවා. කෝටි ගණනක් වියදම් කරනවා. ඔවුන්ට පුහුණුවක් දෙන්නට, ඔවුන්ව නැවතත් සමාජයට දෙන්න නමුත් ඇතැම් විට අපට පෙනෙනවා ඔවුන් තිසී මහට යොමු කරලා ගම්දනව්වලට යවන විට ඔවුන් ගෙන් මැරුම් කාපු උදවිය රැකලා ඉඳලා ඔවුන්ව අල්ලගත්ත බවත් අපට පෙනෙනවා. ඒවා දඩම්මා කරගෙන අර එ ද කොල්ලෙන් හරි වල්ලෙන් හරි ගහලා මේ තත්ත්වය නැති කරන්න කියපු අය පිටරටවලට ගිහිල්ලා කියනවා ශ්‍රී ලංකාවට උදව් දෙන්න එපා කියලා කවුද මේ භීෂණය රජ කරපු වෙලාවේ හමුදාවේ ආරක්ෂාව ඉල්ලපු පොලිසියේ ආරක්ෂාව ඉල්ලපු රුපියල් පහලොස් දහ ගානේ තමන්ගේ ආරක්ෂකයන් පත් කරගන්න වර ලබාගත් සමහර උදවිය එද භීෂණයේ දී හැංගිච්ච උදවිය. කා ගෙන්ද හැංගුණේ ? අද අම්මලා තාත්තලා කියලා ළං කර ගන්න අය ගේ දරුවන් ගෙන් බේරෙන්නයි හැංගුණේ. අද කථා කරනවා සාන්තිවරයන් වාගේ.

කොටි සංවිධානය සමඟ

උතුරු නැඟෙනහිර සාමයක් ඇති කරන්නට මා කොටි සංවිධානයත් සමඟ සාකච්ඡා කළා. ඔවුන්ට සලකලා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න උත්සාහ කරන විට මට මොකක්ද කිව්වේ ? කොටින්ට කිරි පොවනවායි කිව්වා. කොටින් ළං කර ගන්නවායි කිව්වා. කොටි අප රැවැට්ටුවා. ආපහු ඒගොල්ලන් සටන පටන් ගත්තා. එතකොට මොකද වුණේ අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවෙන්, පොලිසියෙන් විරෝදාර හටයින් ඔවුන්ට ප්‍රතිප්‍රහාර දෙන්ට පටන් ගත්තා. ලංකාවේ තමුන්නාන්සේලා

රට පුරාම බැනර් දැම්මා. ආචාර කළා. ත්‍රිවිධ හමුදාවට ජය වේවා, පොලීසියට ජය වේවා. කොටින් ගෙන් මේ රට බේරා ගැනීමට ක්‍රියා කරන ත්‍රිවිධ හමුදාවටත්, පොලීසියටත් අප උදව් කරනවාය කියලා කිව්වා. ප්‍රතිපක්ෂයේ අයත් කිව්වා, ප්‍රතිපක්ෂයේ අය මට දොස් කිව්වා. ත්‍රිවිධ හමුදාවටත්, පොලීසියටත්, කොටි මර්දනය කිරීමට ඉඩ නොදී මා කොටින් එක්ක සාකච්ඡා කළා කියලා. එහෙම කියපු අය දැන් වේදිකාවල කොටි නායක ප්‍රභාකරන් ගේ සංදේශයත් කියවනවා. සහෝදර සහෝදරියනි මොකක් ද මේ විහිළුව ?

කොටි මිනීමරුවන් ගේ අම්මලා, ජේ. වී. පී. මිනීමරුවන් ගේ අම්මලා අද එක් රැස් කරගෙන කොටි මිනීමරුවන් ගෙනුත් ජේ. වී. පී. මිනීමරුවන් ගෙනුත් මරණයට පත් වෙච්ච අහිංසක දූ දරුවන් ගේ දෙමව්පියන් අද අමතක කර ගෙන යන බව තමුන්නාන්සේලාට පෙනෙනවා ඇති. මොකක් ද මෙකෙන් තේරෙන්නේ ? කොහොම හරි කරලා බලයට පත් වෙන්න. යුක්තිය මොනවා වුණත්, සාධාරණය මොනවා වුණත්, පරාජයෙන් ජීවත් වෙන්න බැරි වෙලා යුක්තිය ගැන සලකන්නේ නැහැ. වාසිය පිණිස ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කරනවා. ඒකයි අද තිබෙන ඛේදවාචකය. සහෝදර සහෝදරියනි, මේ ගැන තමුන්නාන්සේලාට අපේ මැති ඇමතිවරුන් විස්තර කළා. මා පෙන්වන්නේ මොන තරම් වංක භාවයෙන් ද සමහර උදවිය පොදු ජන සේවය කරන්නේ කියන එකයි. අප එහෙම කරන්නේ නැහැ.

71 කැරැල්ල

71කේ කැරැල්ල ඇති වෙච්ච වෙලාවේ අප විපක්ෂයේ හිටියේ. අපත් උදව් කළා නම් ඒ කැරැල්ලට 70 පත් වෙච්ච ආණ්ඩුව අවුරුද්දෙන් වට්ටන්න තිබුණා. එ ද නායක අපේ ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා මොකක්ද කිව්වේ ?

එහෙම කරන එක වැරදියි. සර්වජන ඡන්ද බලයෙන් පත් වෙච්ච රජය බලහත්කාර කම්න් පෙරළන්න ඉඩ දෙන්න නරක යි. අප එද උදව් කළා සහෝදර සහෝදරියනි. එහෙමයි අපි අවුරුදු 07ක් හිටියා ඉවසලා ජන කැමැත්තෙන් ම බලය ලබාගන්න. සමහර උදවියට ඉවසිල්ලක් නැහැ. බොහොම හදිස්සි යි. හදිස්සිය කොට බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මොකක් හරි ආයුධයක් අරගෙන මේ රජයට ගහන්න තමයි බලන්නේ.

අපට තිබෙන ශක්තිය තුවක්කුවේ ශක්තිය නො වෙයි. අපට තිබෙන ශක්තිය යුද්ධමය ශක්තිය නො වෙයි. අපට තිබෙන එකම ශක්තිය අපේ පොදු ජනතාව ගෙන් ලැබෙන සහයෝගය යි. ඇයි එහෙම ලැබෙන්නේ. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා මේ රජය තමුන්නාන්සේලා ගේ රජය බව. කොහොම ද ඒක දන්නේ මේ රජය හිතන්නේ අහිංසක මිනිහා හිතන විදියට. කුඹුරේ වැඩ කරන ගොවියා හිතන විදියට. කම්හලේ වැඩකරන කම්කරුවා හිතන විදියට. වෙළෙඳාම කරන වෙළෙන්ද හිතන විදියට. කම්හල් කරුවා හිතන විදියට. ගුරුවරයා හිතන විදියට. පාසල් ශිෂ්‍යයා හිතන විදියට. සංඝරත්නය බලාපොරොත්තු වන විදියට. අනෙකුත් ආගමික නායකයින් ප්‍රාර්ථනා කරන විදියට. හිතන රජයක් බව දැන් කවුරුත් පිළිගන්නවා.

ප්‍රශ්න තිබෙන බව කවුරුත් දන්නවා. ඒවා විසඳන්න ප්‍රායෝගික වැඩපිළිවෙළවල් අනුගමනය කරන බව දන්නවා. මති මතාන්තරවලට වහල් වෙලා නැහැ. මොකක් හරි කා එක්කද එකතු විය යුතු. කොහොමද කළ යුතු. අන්න එහෙම හිතලා වැඩ කරන නිහතමානී රජයක් බව කවුරුත් දන්නවා. ඒ නිසා තමයි. මේ ජන ගංහාව ගලන්නේ. ඒ නිසා තමයි. අපි ආරම්භ කරන වැඩ සාර්ථක වෙන්නේ.

වීරසිංහ මල්ලිමාරච්චි ඇමතිතුමා කිව්වා, ජනසවිය ගැන. එදා මහා මැතිවරණයේ ඉදිරිපත් කළා ම හිනා වුණා. විහිළු කළා. සහෝදරසහෝදරියනි, අද ජනසවිය කොහොම ද ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කියලා දැන කියාගන්න අන්තර්ජාතික වශයෙන්, විදේශවලිනුත් ලංකාවට එන බව මම නමුන්නාන්සේලාට මතක් කරන්න කැමැති යි.

ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් අනුව

අද, අප ඉගෙන ගත්ත පාඩම්වලින් ප්‍රයෝජනය ගන්නවා. කාටත් තිසි තැන දෙනවා. දේශපාලන පක්ෂභේදයක් නැහැ, ජාති, ආගම්, කුලභේදයක් නැහැ. රංජිත් විජේරත්න ඇමතිතුමා කිව්වා, එක්තරා ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් උඩ අප වැඩ කරන්නේ, උනන්දු වෙන, උත්සාහය තියෙන, සුදුසුකම් තියෙන, ඕනෑ ම කෙනකුට අද මැති ඇමතිවරු පස්සේ යන්නට ඕනෑ නැහැ. නිලධාරින් පස්සේ යන්න ඕනෑ නැහැ. සුදුසුකම් අනුව, තමන්ට ලැබිය යුතු තැන ලැබෙන්නට, අපි මාර්ගය ඇති කරලා තිබෙනවා. වරදක් කළොත් උසාවියට යන්නට වෙයි. දඬුවම් ලබන්නට වෙයි. අප නොවෙයි දඬුවම් දෙන්නේ, උසාවිය ඒක කරන්නේ. අප අපේ රාජකාරිය පටලවාගෙන නැහැ.

පාර්ලිමේන්තුව නීති සම්මත කරනවා. ජනාධිපතිත්, ඇමතිවරුත් ඒවා ක්‍රියාත්මක කරනවා. ඒවායේ වරදක් තිබෙනවා නම් උසාවිය තීරණය දෙනවා. රජයේ වැඩපිළිවෙළවලට විරුද්ධ වත් උසාවිය තීරණ දීලා තිබෙනවා. ඒ විදියට යි අද අපි වැඩ කරන්නේ. වරද කළොත් පුද්ගලයා කවුරු වුණත් අප ඒක සලකන්නේ නැහැ. වරද වරද හැටියට යි ගණන් ගන්නේ. හොඳක් කළොත්, පුද්ගලයා කවුද කියලා බලන්නේ නැහැ. ඒ ක්‍රියාව අපි උසස් කොට තකනවා. ඒ විධියේ සාරධර්ම, ආචාරධර්ම ක්‍රියාත්මක

5–

කරන්නයි අපේ රජය උත්සාහ කරන්නේ. පාඩම් ඉගෙන ගෙන, ජනතාව ගේ අදහස් උදහස් දැනගෙනයි, අප වැඩ කරන්නේ.

අපට ඕනෑ කරන්නේ මේ රටේ ඉපදිලා, මේ රටේ ජීවත්වන හැම දරු පවුලකට ම තමන්ට කියලා ඉඩම් කැබැල්ලක්, තමන්ට කියලා ගෙයක් දොරක්, තමන්ට කියලා ආදායම් මාර්ගයක් ඇතිව, කාටවත් අත නො පා ඉන්න තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති කරන්න යි. අපට අවුරුද්දක් මේ එකක් වත් කරන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ, ජේ.වී.පී. භීෂණයෙන්. අපි වැඩ පටන් ගත්තේ 90 සිට යි. එක අවුරුද්ද යි.

මා ගිය අප්‍රේල් මාසයේ පාර්ලිමේන්තුව විවෘත කරන විට කිව්වා, අද අපේ වර්ධනය (2.12%) දෙකයි දශම එක යි දෙක යි. ඒ තරමට වැටුණා. ඇයි වැටුණේ ? ජේ.වී.පී. භීෂණය නිසා. ඇල්.ටී.ටී.ඊ. භීෂණය නිසායි. මා එ දා පාර්ලිමේන්තුව විවෘත කරමින් කිව්වා, මේ 1990 අපි ක්‍රියාත්මක කරන වැඩ පිළිවෙළ අනුව මා අපේක්ෂා කරනවා මීළඟ අවුරුද්දේ මා නැවතත් පාර්ලිමේන්තුව විවෘත කරන්නට එන විට මේ අඩු වර්ධනය 5%ක් වත් කර ගන්නට පුළුවන් වුණොත් ලොකු ජයග්‍රහනයක් කියලා. ප්‍රේමචන්ද්‍ර ඇමතිතුමා තුන් හතර පාරක් මැද පෙරදිගට ගිහිල්ලා කා ගෙන් උදව් ලබාගෙන 90,000 ක් විතර ගෙන්නා ගන්නට වුණා. බලාපොරොත්තු නොවුණ දෙයක්. තවමත් අපි ඒකට මැදි වෙලා ඉන්නවා.

උතුරේ කොටි යුද්ධය, මැදපෙරදිග යුද්ධයට මැදි වෙලා ඉන්න වෙලාවෙ. මෙන්න මෙහෙ මිනීමරුවන් සංවිධානය කරගෙනත් යනවා. ඒ ඔක්කොම අතර මට පෙනෙනවා, අප අවංක ව ගෙනයන පාලනය නිසා අර මා කියපු 5% වර්ධනය මීළඟට පාර්ලිමේන්තුව විවෘත කරන වේලාවේ මට ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

මට මේ 1991 අවුරුද්දේ දෙසැම්බර් වන විට අඩු ගණනේ 7%ක වර්ධනයක් තියෙන්නට පුළුවන් වුණොත්, ඒ ප්‍රමාණයට උද්ධමනය අඩු වුණා ම, නමුන්නාන්සේලා ගේ ආදායම වැඩි වෙනවා, නිෂ්පාදනය උඩින් ජීවන මිලට මුහුණ දෙන්නට පුළුවන් ශක්තිමත් ශක්තියක් අපට 1992 වන විට ඇති කරන්නට පුළුවන් වෙයි.

අද බලන්න, කුඹුරු ගොවිතැනේ මේ වාරයේ දී ලැබෙන්න යන අස්වැන්න, ඓතිහාසික අස්වැන්නක්. අද මුළු රටේ ම කුඹුරු ගොවිතැනේ අස්වැන්න ජයග්‍රහණයක් ලබනවා. ඒ වුණත් අපට පුළුවන්කමක් නැහැ නමුන්නාන්සේලා ගේ උත්සාහයට, මහන්සියට ලැබිය යුතු වන්දිය අඩු වෙනවා දකින්න. නිෂ්පාදනය වැටෙන්න ඉඩ දෙන්න බැහැ. සාධාරණ මිලක් ලැබෙන්න ඕනෑ. නමුන්නාන්සේලා ගේ වී අස්වැන්නට විතරක් නො වෙයි, අධිවේග භෝග වගාවල්වලටත් ඒ නිසා තමයි, දූත් උප දිසාපති කොට්ඨාශයක් මට්ටමේ මිල දී ගන්න මධ්‍යස්ථාන ඇති කරගෙන යන්නේ. අතරමැදියන් නැතිව නමුන්නාන්සේලාගේ බෝග වගාවල්වලට සාධාරණ මිලක් ලබා දෙන්න අද අප ක්‍රියා කරගෙන යන්නේ ඒ නිසායි.

පේෂකර්මාන්ත අංශයෙන් වුණත්, කර්මාන්ත අංශයෙන් වුණත්, වාණිජ අංශයෙන් වුණත්, අද වේගවත් වර්ධනයක් වෙනවා. ඒ වර්ධනය අනුව මොකක් ද වෙන්නේ, අද ආණ්ඩුවේ රක්ෂාවලට වැඩිය, සංස්ථාවල රක්ෂාවලට වැඩිය, ස්වයං නිෂ්පාදනවලට, වෙළහෙළදාමට අද ජනතාව යොමු වෙනවා. කර්මාන්තවලට යොමු වෙනවා. අද විජයපාල මෙන්ඩිස් ඇමතිතුමා, ගමනා ගමන ක්ෂේත්‍රයේ ඇති කර ගෙන යන නව නැම්ම නිසා, අද කාටත් ගමනා ගමන ක්ෂේත්‍රයේ අයිතියක් ලබාගැනීමේ තත්ත්වය ඇති වෙනවා. අවුරුදු ගණනාවක් සේවකයන් හැටියට ඉන්න ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවකයනුත් අයිතිකරුවන් බවට පත් කරන තත්ත්වයක් අද ඇති වේගෙන යනවා.

අද ආහාර මුද්දරවලින් ජීවත් වෙච්ච ජනසව්ලාභීන් තව ම වට දෙකයි. එක වටේක දී පවුල් එක්ලක්ෂ හැටදහ යි. අනිත් වටේදී පවුල් එක් ලක්ෂ විසිපන්දහ යි. දැනට ම ජනසවිය අත් හරිනවා, අවුරුදු දෙකක් එපා, අපි දුන් යම් ආදායමක් ලබනවා. මෙහි ජනසවි පොළ ඊට ජීවමාන නිදර්ශනයක්. ඔය විදියට අපි ඇති කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ. ලලිත් ඇතුළත්මුදලි ඇමතිතුමා කිව්වා, මාර්තු මාසේ 05 වෙනිදා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් ව්‍යවස්ථාව ගැන. අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ පරම්පරාවේ තරුණ තරුණියන් දුක් විඳින තත්ත්වයට . පත් නොකොට, එක්කෝ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනයෙන්, එහෙම නැත්නම් වෘත්තීය අධ්‍යාපනයෙන්, එහෙමත් නැත්නම් සංස්කෘතික අධ්‍යාපනයෙන්, කාටවත් අත නොපා ජීවත් වන්නට පුළුවන් තත්වයකට පත් කරන්නට යි අප ක්‍රියා කරන්නේ. ජර්මන් ආණ්ඩුවේ ආධාර ඇති ව නන්ද මැතිව් ඇමතිතුමා දැන් ත්‍රිත්ව පුහුණු කිරීමේ වැඩපිළිවෙළක් ආරම්භ කරලා තිබෙනවා. ඉගෙන ගන්න ගමන් පුහුණු වෙනවා. පුහුණු වෙන ගමන් ඉගෙන ගන්නවා. ඒ විදියේ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යන්නේ.

අසීමිත පොරොන්දු ඉටු කිරීමක්

88 ජනාධිපතිවරණයේ දී, 89 පාර්ලිමේන්තුවරණයේ දී තමුන්නාන්සේලා වේදනාවෙන් ගිහින්, තමුන්නාන්සේලා ගේ ලෙයින් කඳුළින් ගහපු කතිරයෙන්, තමුන්නාන්සේලා මගෙන් ඉල්ලා සිටියේ, අපට මුකුත් එපා, අපට නිදහසේ ගෙදර ඉන්න විතරක් ඉඩ දෙන්න. ජේ.වී.පී. භීෂණයෙන් අප බේරා දෙන්න, කියලා කිව්වා. එම සීමිත ඉල්ලීම, අසීමිත පොරොන්දු ඉටු කිරීමක් බවට පත් කරන බව තමුන්නාන්සේලාට මම මතක් කරන්න කැමතියි. අපි අද මුළු කාලය ම මේ වෙනුවෙන්

යොමු කරත්තේ, ඒ නිසායි. එ සේ යොමු කරන අතර කොයි තරම් යුද්ධ තිබුණත්, කොයි තරම් තර්ජන තිබුණත්, කොයි තරම් මර්දන තිබුණත්, තමුන්නාන්සේලා හමු වීම අප අමතක නොකරන්නෙත් ඒ නිසයි.

තමුන්නාන්සේලා පැවැරූ වගකීම ඉෂ්ට කරනු සඳහා කැප වී සිටින අපට මේ ලැබෙන මහා සහයෝගයට අපේ හෘදයංගම ගෞරවය පිරිනමමි.

1991 பெப்புரவரி 23 ஆந் திகதியன்று கலேவெலயில் இடம்பெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை

இன்று கலேவெல நகரத்துக்கு இவ்வளவு ஏராளமான பொது மக்கள் திரண்டு வருவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஹபரணையில் இருந்து இவ்விடத்துக்குவர நான் புறப்பட்டபொழுது சுமார் 25,000 பேர்கள் இந்தக் கூட்டத்துக்கு வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குக் கூறினார்கள். மேலும், பல்லாயிரக்கணக்கானோர் எல்லாத் திசைகளில் இருந்தும் வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள் என்றும் கூறினார்கள். நான் இவ்விடத்துக்கு வரும்பொழுது வீதி ஓரங்களில் நிழல்தரும் எல்லா மரங்களின் கீழும் ஏராளமான மக்கள் திரண்டு இருப்பதைக் கண்ணுற்றேன். பொலிசாரின் தகவலின்படி இக்கூட்டத்துக்கு 50,000 க்கு மேற்பட்டவர்கள் சமுகமளித் திருக்கிறார்கள். தம்புல்லைத் தேர்தல் தொகுதியில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களில் இருந்தும் பொதுமக்கள் இங்கு வந்துள்ளனர் என நான் நினைக்கின்றேன். தம்புல்லைத் தேர்தல் தொகுதியானது மக்கள் அதிகமாக வாழுகின்ற விசாலமான தேர்தல் தொகுதியாகும். தம்புல்லைப் பிரதேசத்துக்கு அண்மையிலும் மக்கள் அதிகமாக வாழுகின்ற வேறு தேர்தல் தொகுதிகளும் உண்டு.

நீங்கள் அனைவரும் பெரும் திரளாக இந்தக் கலேவெல நகரத்தில் கூடி இருப்பதைக் காணும்பொழுது எமது அரசாங்கத்தினால் அமுலாக் கப்படுகின்ற செயல்திட்டங்களை நீங்கள் ஆமோதிக்கிறீர்கள் என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. கடந்த தேர்தலின்போது விகிதாசார முறையின்படி தேர்தல் நடாத்தப்பட்டமையால் உங்கள் பகுதிக்கென்று பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவர் தெரிவாகவில்லை. முன்னர் நிலவிய தேர்தல் முறை அமுலில் இருந்ததெனில் உங்கள் தொகுதிக்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவர் கிடைத்திருக்கும். அதேபோன்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குப் பாராளுமன்றத்தில் மீண்டும் ஆறில் ஐந்து பெரும்பான்மையும் கிடைத்திருக்கும். இன விகிதாசார முறையினை அறிமுகப்படுத்தியமையால் எங்களுக்கு ஆறில் ஐந்து பெரும்பான்மை கிடைக்கவில்லையாயினும், இத் தம்புல்லைத் தேர்தல்

தொகுதிக்கு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவர் தெரிவு செய்யப்படவில்லையெனினும் ஜனநாயகத்தினைப் பெரிதும் மதிக்கின்ற நாங்கள் இலங்கையின் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்தமைபற்றிப் பேருவகையடைகின்றோம். பாராளுமன்றத்தில் எங்களுக்கு ஆறில் ஐந்து பெரும்பான்மையில்லையெனினும் பாராளுமன்றத்தின் 225 ஆசனங்களில் 125 ஆசனங்கள் எங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளமையால் எமக்கு 25 ஆசனங்களின் பெரும்பான்மையுண்டு. என்றாலும், நாட்டில் உள்ள பொது மக்களது ஆதரவினை உற்றுநோக்குமிடத்து, பொது மக்களது ஆறில் ஐந்து வீதத்தினர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு ஆதரவு அளிக்கின்றனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

88 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது நான் கலேவெல நகரத்திற்கு விஜயம் செய்தநாள் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். அன்று, இப்பிரதேசத்தில் காணப்பட்ட நிலமைபற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். தம்புல்லை ஆசனத்தில் மாத்திரம் 40 க்கும் மேலானவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருந்தனர். வீதியில் இறங்க இடங் கொடுக்கவில்லை. கூட்டங்களுக்குச் செல்ல அனுமதியளிக்கவில்லை. எமது வருகையினை அறிந்தவுடன் தடைக் கட்டளைகளை விதித்தார்கள். வர்த்தகக் கூடங்களை அடைத்துவிட்டார்கள். பொதுமக்கள் வீடுகளிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டுமெனப் பணித்தார்கள். உயிரோடு இருக்க வேண்டியவர்கள் எவரும் கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன்வரவில்லை. எவ்வளவு அச்சத்தோடும் பயத்தோடும் அன்று நீங்கள் வாழ்ந்தீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். கதவுகளையும் ஜன்னல் களையும் அரைகுறையாக அடைத்துக்கொண்டு இருந்தீர்கள். அன்று அக்கூட்டத்துக்கு நான் வந்தபொழுது " வருத்தப்படவேண்டாம் சரியான நேரத்துக்கு செய்ய வேண்டியதைச் செய்வோம் " என்று நீங்கள் கையால் சைகைகாட்டித் தெரிவித்தீர்கள். வாக்களிப்பதற்குத்தான் நீங்கள் உங்கள் உயிரினை மாய்த்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு நினைத்தீர்கள். எமது பொதுமக்களது ஆதரவுபற்றி எனக்கு அசையாத நம்பிக்கை இருந்தது.

இந்நாட்டின் பொதுமக்களது புதல்வரான என்னைப் போன்ற சாதாரண ஆள் ஒருவருக்கு மாத்தளை மாவட்டம், கண்டி மாவட்டம், நுவரெலியா மாவட்டம் ஆகிய மலைநாட்டு இராஜதானிக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களில் இருந்து எந்த நாளும் வாக்குகள் கிடைப்பதில்லையென்று சிலர் கூறிவந்தார்கள். இச்சாதாரணமான

பிரேமதாசாவினைவிட அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கூடுதலான வாக்குகள் அளிக்கப்படுமென்றும் ஆருடம் கூறினார்கள். ஆயினும், மலைநாட்டு இராஜதானியைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் அதனைப் பொய்யாக்கி எனக்கு வாக்களித்தமையால் நான் அமோக வெற்றியைக் கண்டேன். அதற்காக நான் உங்களுக்கு என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நீங்கள் எங்களை ஆதரித்ததைப் போன்று இலங்கையில் ஏனைய மாகாணங்களிலுள்ள பொதுமக்களும் எனக்குக் கூடுதலான வாக்குகளை அளித்துள்ளனர். கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சிங்கள மக்கள் குறைவாக வாழுகின்றனர். தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் கூடுதலாக வாழுகின்றனர். எனவே, அப்பகுதிகளில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றிபெறுவது எளிதாகாது என்று சிலர் கூறினார்கள். ஆனால், வாக்குகளை எண்ணிப்பார்த்த பொழுது கிழக்குப் பகுதி மக்கள் எங்களைப் பெரிதும் ஆதரித்திருந்தனர் என்பது புலனாகியது. தென் மாகாணத்தில் ஜே. வி. பி. யினர் கூடுதலான செல்வாக்குடையவர்களாக இருந்தமையாலும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அமைச்சர் பதவிகள் மூன்றினை மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு வழங்க வாக்குறுதியளித்திருந்தமையாலும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு தென் மாகாணத்தில் வெற்றிபெற முடியாதென்று கூறி வந்தார்கள். என்றாலும், வாக்குகளை எண்ணிப்பார்த்த பொழுது அம்மாகாணத் திலும் கூடுதலான வாக்குக்களைப் பெற்றுக்கொண்டோமென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஊவா மாகாணத்திலும், சபரகமுவா மாகாணத்திலும், வடமேல் மாகாணத்திலும், வடமத்திய மாகாணத்திலும் நாங்கள் கூடுதலான வாக்குக்களைப் பெற்றுக்கொண்டோம். சகோதர, சகோதரிகளே ! வட மாகாணத்தின் சில தேர்தல் தொகுதிகளில் இருந்தும் எங்களுக்குக் கூடுதலான வாக்குக்கள் கிடைத்தன. பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில், குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவரையும் படுகொலை செய்யப்பட்ட நேரத்தில், வீடு வாசல்களுக்குத் தீ வைத்த நேரத்தில், அன்று அத்தேர்தலுக்குச் சென்று இந்நாட்டின் அப்பாவி மக்கள் தமது வாக்கினை அளித்தார்கள். அன்று வழமையான தேர்தல் நடத்தப்படக்கூடிய நிலையிலிருக்கவில்லை. எனவேதான், அன்று வாக்களிக்க முன்வந்தவர்களையும் அவர்கள் வாக்களித்த கொடூர நிலைமையினையும் நான் மறக்க முடியாதவனாக இருக்கின்றேன். முற்றிலும் இயல்புக்கு மாறான நிலையின் கீழும் ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது இந்நாட்டு மக்கள் என்னைத் தெரிவு செய்தார்கள். இதனை நான் எப்பொழுதும் மறக்கமாட்டேன்.

வழமையான தேர்தல் ஒன்று நடாத்தப்படக்கூடிய சூழல் இருக்க வில்லை. வழமையான வெற்றியைத் தரும் சூழலும் இருக்கவில்லை. பொதுமக்கள் தமது உயிரினையும் தியாகம் செய்து அன்று வாக்குச் சாவடிகளுக்குச் சென்று பென்சிலைக் கொண்டு வாக்குச்சீட்டில் புள்ளி யிடவில்லை. அவர்கள் தமது இரத்தத்தினால்தான் புள்ளியிட் டார்களென்பதை நான் எப்பொழுதும் மறக்கமாட்டேன். சகோதர, சகோதரிகளே ! இதற்கு நன்றி தெரிவிக்க மறக்கக்கூடாதென்று நான் எனது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களுக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இடைவிடாது கூறிவருகின்றேன். எமது அப்பாவி மக்கள் செய்த உயிர்த் தியாகங்களினாலும், இரத்தத் தியாகங்களினாலும், எமது மக்களது கண்ணீரினாலும் இந்த வெற்றியைப் பெற்றுக் கொண்டோம் என்பதை நான் எப்பொழுதும் நினைவூட்டிக் கொண் டிருக்கின்றேன். மாதந்தோறும் எமது அமைச்சர்களுக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நினைவூட்டிக்கொண்டிருக்கின்றேன். எனவேதான், இதுகாறும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த நிருவாக முறையினை மாற்ற வேண்டுமெனக் கூறி வருகின்றேன். அதனை மாற்றுவதற்குத் திடமாகச் சங்கற்பம் கொண்டுள்ளேன். மக்களது வாக்குக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, ஜனாதிபதிப் பதவியேற்று அல்லது பிரதம அமைச்சர் பதவியேற்று ஏனைய அமைச்சர் பதவிகளையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவிகளையும் ஏற்று பழையபடி பொதுமக்களை மறந்துவிட்டு சொகுசாக வாழ நாங்கள் நினைப்போமாயின் அது பொதுமக்களுக்குச் செய்யும் மாபெரும் துரோக மாகும். இந்த நாட்டு அப்பாவி மக்கள் தமது உயிரினைப் பணயம் வைத்து இரத்தத்தினாலும் கண்ணீராலும் சபதமெடுத்து எங்களைத் தெரிவு செய்துள்ளார்கள் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு பணியாற்றி வருகின்றேன். எமது அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இந்நாட்டின் வாழ்க்கை முறையினையும், நிருவாக முறையினையும் மாற்றியமைக்க ஆவன செய்து வருகிறார்கள்.

முற்காலத்தில் இருந்தவர்களைப் போலல்லாமல் இன்றைய அரசாங் கத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சொகுசான வாழ்க்கை முறைகளைக் கைவிட்டு வருகிறார்கள். உங்கள் சேவைக்காகத் தமது நேரத்தை முழுமையாகவே செலவழித்து வருகிறார்கள். தமது குடும்பங்களைப் பற்றியோ, தமது சலுகைகளைப் பற்றியோ, தமது சொத்தானங்களைப் பற்றியோ, கவனிக்காதவர்களாய் உங்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட 125 ஐக்கிய தேசியக் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பணிபுரிந்து வருகின்றார்கள் என்பதைக் கூறவிரும்புகின்றேன். பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள்

அனைவரும் ஒழுக்காற்றுக் கோவையொன்றை அனுசரித்து வருகின் றார்கள். நான் இன்று இங்கு வந்தபொழுது எமது அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் எவ்விடத்தில் கடமையில் ஈடுபட் டிருந்தார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். மாண்புமிக்க லலித் அத்துலத்முதலி அவர்கள் பொலன்னறுவை மாவட்டத் திலிருந்துதான் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். மாண்புமிகு ரஞ்ஜன் விஜேரத்தினா அவர்கள் வவுனியா மாவட்டத்திலிருந்துதான் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்துதான் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். மாண்புமிகு வீரசிங்க மல்லிமாரச்சி அவர்கள் ஹொராவப்பொத்தானையில் இருந்துதான் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். மாண்புமிகு கவிரத்தினா அவர்கள் அநுராதபுரத்திலிருந்துதான் வந்து சேர்ந்தார்கள். இந்த நேரத்தில் புனர்வாழ்வு, சமூகநலத்துறை அமைச்சும் மாண்புமிகு வி. ஜே. மு. லொக்குபண்டார அமைச்சர் அவர்களின் கீழுள்ள பண்பாட்டு, தகவல் துறை அமைச்சும் அநுராதபுர மாவட்டத்தில் அமைச்சு இடம் பெயர் சேவைகளை நடாத்திவருகின்றன. பாராளுமன்றச் செயற்குழுத் தவிசாளரான மாண்புமிகு ஆரிய பி ரெக்கவ அவர்கள் பொல்கஹ வெலயில் இடம் பெறும் நடமாடும் சேவையில் இருந்துதான் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஏனைய அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இலங்கையின் பல பாகங்களில் இருந்துதான் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

பாராளுமன்ற அமர்வுகள் இடம்பெறாத எல்லாத் தினங்களிலும் எங்கள் அமைச்சரவை அமைச்சர்களும், கருத்திட்ட அமைச்சர்களும், இராஜாங்க அமைச்சர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் மாவட்டங்கள் தோறும், உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் தோறும், கிராம உத்தியோகத்தர்கள் பிரிவுகள் தோறும் விஜயம் செய்து வருகின்றார்கள். எமது முதலமைச்சர்களும், மாகாண சபை அமைச்சர்களும், மாகாண சபை உறுப்பினர்களும் சம்பந்தப்பட்ட மாகாணங்களில் அதே மாதிரியான செயல் திட்டமொன்றை அமுலாக்கி வருகின்றார்கள். மாநகர சபை முதல்வர்களும், நகர முதல்வர்களும், அவற்றின் உறுப்பினர்களும் அதே மாதிரியான பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

பல சேவைகள் பிரசித்தமில்லாதவாறு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் புதினத்தாள்களில் பிரசுரிக் கப்படுவதாயின் புதினத் தாள்களில் ஏனைய செய்திகளைப் பிரசுரிக்க இடவசதியில்லாமல் போகுமென நான் கருதுகின்றேன். இவற்றை ரூபவாஹினியின் மூலம் ஒளிபரப்புவதாயின், ரூபவாஹினிச் சேவையின்

மூலம் அவற்றை மாத்திரமே காட்ட முடியும். அத்தகைய மாபெரும் சேவையொன்றை இப்பொழுது நாடெங்கிலும் செய்து வருகின்றோம். உங்களிடம் நாங்கள் பட்டுள்ள கடனைத் தீர்ப்பதற்குத்தான் அங்ஙனம் செய்து வருகின்றோம். 1988 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திலும் 1989 ஆம் ஆண்டு பெப்புரவரி மாதத்திலும் தமது உயிர்களைப் பணயம்வைத்து இரத்தத்தினாலும் கண்ணீரினாலும் சபதம் எடுத்து நீங்கள் எங்களுக்கு வழங்கிய ஆணைக்காக அத்தகைய மாபெரும் சேவையினை ஆற்றியும் அக்கடனைத் தீர்க்க முடியாதென்பதை நாங்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளோம்.

அன்று கலேவெல நகரத்துக்கு நாங்கள் வந்தபொழுது நூற்றுக்குக் குறைவானவர்கள்தான் எங்களைச் சந்திக்க வந்திருந்தனர். இங்கு வருவதற்கு முன்னரும் பல அச்சுறுத்தல்கள் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஆயினும், பொதுமக்கள் எங்களுடன் இருப்பதை நாங்கள் அறிந் திருந்தோம். 11 ஆண்டுகளாக இந் நாட்டை ஆண்ட எமது அரசாங்கத்தினால் எண்ணிறந்த பணிகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன. அதிமேதகு ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்களது தலைமையின்கீழ் பொருளாதாரமுறை அடியோடு மாற்றப்பட்டது. மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலம் இத்தகைய ஊர்க் கிராமங்களுக்கும் இராஜ ரட்டைக்கும் ஆற்றப்பட்ட மாபெரும் சேவைபற்றியும் விவசாய நிலங்களுக்கும் விவசாய மக்களுக்கும் கிடைத்த பொருளாதார நன்மைகள் பற்றியும் நான் இங்கே விளக்கிக்கூறத் தேவையில்லை.

மின்சார உற்பத்தி அதிகரிப்பினாலும் திறந்த வர்த்தகக் கொள்கையின் காரணமாகவும் ஏற்பட்டிருந்த வளர்ச்சிபற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், அதற்கிடையில் வடக்கு — கிழக்கில் ஏற்பட்ட பயங்கரவாதம் காரணமாகவும் ஜே. வி. பி. யின் கொடுமை காரணமாகவும் பொதுமக்கள் பெரிதும் கஷ்டப்பட்டமையால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இனிப் பதவிக்கு வராதென்று பலர் எண்ணினார்கள். அந்தக் காலகட்டத்தில் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு எவரும் முன்வராத சூழல் அமைந்திருந்தது. என்றாலும், பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாடிய அக்காலகட்டத்தில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியைப் போன்று ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் ஸ்ரீ லங்கா மஹஜனக் கட்சியும் பின்வாங்காமல் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிட முன்வந்தமைகுறித்து நான் அக்கட்சிகளுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். அதன்மூலம் அக்கட்சிகள் ஜனநாயகத்தைப் பேணிக்கொள்வதற்கு மாபெரும் சேவையாற்றினவென்று நான் கூறுகின்றேன். அன்று, அத்தேர்தலினை நடாத்தவில்லையாயின் இந்த நாடு குட்டிச்சுவராக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஒரு

காலத்தில் ஜேர்மன் நாட்டில் ஹிட்லரும், இத்தாலியில் முசோலினியும், ஜப்பான் நாட்டில் தோஜோவும் உருவாக்கக் கருதிய சர்வாதிகார அரசாங்கமொன்றை மக்கள் விடுதலை முன்னணி இந்த நாட்டிலும் அமைக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறு இருந்தது. நாங்களும் ஏமாற்றப் பட்டோம். . நாங்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டோம். மக்கள் விடுதலை முன்னணியானது மிகுந்த சிரத்தையோடும் மிகுந்த அக்கறையோடும் இளைஞர்களுக்கும் வறிய மக்களுக்கும் உண்மையான விடுதலை யொன்றை வென்றெடுக்கப் பாடுபட்டுவந்ததென்று நாங்கள் கருதினோம்.

அதன் காரணமாக, நாங்கள் அவர்களது கருத்துக்களைப் பற்றியும் கவனம் செலுத்தி வந்தோமென்று உங்களுக்குத் தெரியும். எனவேதான், நீங்கள் எனக்கு ஆணை வழங்கிய நேரத்தில் அவர்களுக்கும் ஒரு வாய்ப்பினை அளிக்க நான் கருதினேன். நான் பதவியேற்று11 நாட்களின் பின்னர் அவசரகாலச் சட்டத்தினை நீக்கினேன். சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த 1,800 மக்கள், விடுதலை முன்னணியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களை நான் விடுதலை செய்தேன். மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் நேர்மையினைப் பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்கு, அம்முன்னணியின் தலைவரான ரோஹன விஜேவீரவின் நேர்மையினைப் பரீட்சிப்பதற்கு நான் அவர்களை விடுதலை செய்தேன். இராணுவத் தளபதியும், பொலிசு மா அதிபரும், எனது அமைச்சர்களும் தடுத்தபோதிலும் நான் அவசரகாலச் சட்டத்தை நீக்கினேன். அந்த 1,800 பேர்களைச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்தேன். கதவுகளைத் திறந்து விடுதலை பெற்றுச் செல்வதற்கு இடம் அளித்தேன். இராணுவத் தளபதியும், பொலிசு மா அதிபரும் எனது அமைச்சர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் "இவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டாம். இவர்கள் மத்தியில் படுகொலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். மக்கள் விடுதலை முன்னனியை நம்ப வேண்டாம்" என்று கூறியபொழுது, "அவர்களுடைய நேர்மையான எண்ணத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுப்போ"மென்று கூறிய நான் அவசரகாலச் சட்டத்தை இரத்துச் செய்து அவர்களை விடுதலை செய்தேன். அதற்கு முன்னரும் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டிருந்தனர். ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போதும் பாராளுமன்றத் தேர்தலின்போதும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக இருந்த நேரத்தில் நான் அவசரகாலச் சட்டத்தினை நீக்கினேன். அதனையடுத்து "இந்தக் கொலையாளிகளை விடுதலை செய்வதற்காகவா நாங்கள் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தோ"மென்று பெற்றோர்கள் எனக்குக் கடிதங்களை அனுப்பத் தொடங்கினார்கள்.

அத்தகைய சூழலில்தான் அவசரகாலச் சட்டத்தினை இரத்துச் செய்து நான் அவர்களை விடுதலை செய்தேன். இரண்டு மாதங்கள்வரை ஒரு தொல்லையும் இருக்கவில்லை. புதிய மாற்றம் ஏற்பட்டு உள்ளதென்று அனைவரும் எண்ணினார்கள். ஆனால், சிலர் இதுபற்றிப் பின்வருமாறு என்னைக் குறைகூறத் தொடங்கினார்கள் : "பிரேமதாசாவுக்கும் ஜே. வி. பி. யினருக்கும் இடையில் ஒரு சதித்திட்டம் இருந்திருக்கலாம். ஜனாதிபதிஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்களைப் பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்கு ஒரு சதித்திட்டம் இருந்திருக்கலாம். அதனால் இப்பொழுதுஜே. வி. பி. யினர் போராட்டத்தை இடைநிறுத்தியுள்ளனர். அவர்களுடன் ஏதாவது கொடுக்கல் வாங்கல் ஒன்று மறைமுகமாக இருந்திருக்கலாம்."

அதன் பின்னர் எனது அரசாங்கம் நீதியினை வழங்குவதற்கு ஆயத்தமாகவுள்ளதெனக் கூறிச் செய்யக் கடவனவற்றைப் பேசுவதற்காக வருமாறு நான் ஜே. வி. பி. யினருக்கு செய்தி அனுப்பினேன். அப்பொழுது அவர்கள் எவராலும் நிறைவேற்றப்பட முடியாத கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்கள். அதனையடுத்து இரண்டு மாதங்கள் செல்வதற்கு முன்னர் மேலும் நாசகாரச் செயல்களில் ஈடுபடத் தொடங்கினார்கள். எல்லாத் திசைகளிலும் ஆட்களைப் படுகொலை செய்வதற்கும் முப்படையினரைத் தாக்கவும் ஆரம்பித்தார்கள். பொலிசுப் படையினரை நாசம் செய்தார்கள். அப்பாவிச் சிறுவர், சிறுமியரைப் பாடசாலைகளில் இருந்து வெளியே எடுத்து ஊர்வலங்களில் பங்கு பற்றும்படி பலவந்தப்படுத்தினார்கள். சர்வகலாசாலைகளைக் கொடிய யுத்தக்களங்களாக மாற்றினார்கள். என்றும் கண்டிராதவாறு 1989 ஆம் ஆண்டில் நாசகாரச் செயல்களைத் தீவிரப்படுத்தினார்கள்.

சகோதர, சகோதரிகளே ! எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அதற்கு முன்னர், தங்களால் மட்டுமே பயங்கரவாதத்தை முறியடிக்க முடியுமென்று கூறிவந்தார்கள். ஆனால், நான் ஜனாதிபதிப் பதவியையேற்று அவசரகாலச் சட்டத்தினை நீக்கியபொழுதும் கட்டுக்காவலில் இருந்தவர்களை விடுதலை செய்தபொழுதும் அவர்கள் மௌனம் சாதித்திருந்தனர். அவ்வாறுதான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் என்னை ஆதரிக்கவும் இல்லை. அந்த நேரத்தில் அவர்கள் தாக்குதல்கள் குறைந்தமைபற்றி வருத்தப்பட்டிருந்தனர். மீண்டும் வன்செயல்கள் அதிகரித்தபோது எதிர்க்கட்சியினர் நாட்டை ஆளுபவர் பிரேமதாசா அல்லது விஜேவீரவென்று வினாவத் தொடங்கினார்கள். அரசாங்கத்தை நிருவகிப்பதற்கு இவரால் முடியுமா ? அரசாங்கத்தை நிருவகிப்பதென்பது எளிதான காரியமன்று. அதற்குக் கொடுத்து

வைத்திருத்தல் வேண்டும். அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஒரு குடும்பத்தில்தான் நாட்டை ஆளுபவர் பிறந்திருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமின்றி எங்கிருந்தோ வந்த ஒருவர் அரசாங்கத்தை நிருவகிக்க தகுதியற்றவராவர். அதனால்தான், மீண்டும் ஒருமுறை இப்பயங் கரவாதம் தலைதூக்கியதென்று கூறத் தொடங்கினார்கள்.

மீண்டும் ஒருமுறை பயங்கரவாதத்துக்கு இரகசிய ஆதரவினை வழங்கத் தொடங்கினார்கள். போக்குவரத்து வேலைநிறுத்தமொன்றை ஏற்பாடு செய்தார்கள். வர்த்தக வியாபாரங்களுக்குத் தடைகளை ஏற்படுத்தினார்கள். விவசாயத்தினைச் செயலிழக்கச் செய்தனர். பண்டங்களின் ஏற்ற இறக்கலையும், கொண்டுசெல்கையும் செயலிழக்கச் செய்தனர். தொழிற்சாலைகளைச் செயலிழக்கச் செய்தனர். நாசகார வேலைகள் மீண்டும் தீவிரநிலை அடைந்தன. அந்த நேரத்தில் இன்று உங்கள் முன்னிலைக்கு முகமூடிகளை அணிந்துகொண்டு வந்து ஆயிரக் கணக்கான உங்கள் உறவினர்களைக் கொன்ற கொலையாளிகளின் அன்னையர்களை ஒன்று திரட்டிய எதிர்க்கட்சியாளர்கள் என்னைச் சந்திக்க வந்தார்கள். வந்து " என்ன செய்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள் ? அவசரகாலச் சட்டத்தினை மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டுவாருங்கள். இராணுவத்துக்கு இந்தப் பணியினை ஒப்படையுங்கள். சன்னியாசி யாகவிருந்து நாட்டை ஆளமுடியாது. நீங்கள் கொலையாளிகளைத்தான் பேச்சுவார்த்தைகளுக்காக அழைத்தீர்கள். கொலையாளிகள் துப்பாக்கியை நீட்டும்பொழுது நீங்கள் நேசக்கரத்தை நீட்டுவது மடமைத்தனம் " என்று அவர்கள் கூறினார்கள். 1971 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியை முறியடித்த முறையினைப் பற்றியும் எடுத் துரைத்தார்கள்.

" அவசரகாலச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது அரிதான காரியமன்று. ஆனால், அது நடைமுறையில் உள்ளபோது ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றி நான் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமா ?1971 ஆம் ஆண்டில் 15,000 அல்லது 20,000 பேர்களுக்கு நடந்த கதி யாது ? " என்று நான் வினவியபோது, "அவற்றைப்பற்றி ஒன்றும் செய்யப்பட முடியாது. அவசரகாலச் சட்டத்தினை அமுலுக்குக் கொண்டு வாருங்கள். உங்கள் தார்மீகத் தன்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வையுங்கள். பேச்சு வார்த்தைகளால் இதனை முறியடிக்க முடியாது. துப்பாக்கி ஏந்தியவர்களுக்குத் துப்பாக்கியாலேயே பதில் கொடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். இவர்கள் இப்பொழுது என்னைச் சந்தித்து இத்தகைய ஆலோசனைகளை வழங்குவார்களாயினும் வேலை முடிந்தபிறகு என்ன

கூறுவார்கள் என்று நான் யோசித்துப் பார்த்தேன். அந்த நாட்களில் மாண்புமிகு ரஞ்ஜன் விஜேரத்தினா அவர்களுக்கு அந்த விசயத்தை எடுத்துக் கூறினேன். " எதிர்க்கட்சியினர்கள் என்னைச் சந்தித்துத் துப்பாக்கி ஏந்தியவர்களுக்குத் துப்பாக்கியாலும் வாள் ஏந்தியவர்களுக்கு வாளினாலும் பதில் கொடுக்க வேண்டுமெனவும் அவசரகாலச் சட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டுமெனவும் கூறினார்கள் " என்று நான் பாதுகாப்பு அமைச்சருக்குத் தெரிவித்தேன். ஆனால் நான் அவசரப்படவில்லை. காரணம் பின்விளைவுகள் பற்றி எனக்குத் தெரிந்தமையாலாகும். நான் பல நாட்களாகப் பலருடன் கலந்துபேசினேன். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களைக் கூட்டி ஐந்து மணிநேரங்கள்வரை கலந்துரையாடினேன். "நாடு அழிக்கப்பட்டு வருகிறது. மிருகத்தன்மை கொண்டவர்களோடு பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொள்வதனால் பயன் எதுவும் ஏற்படாது. உடனடியாக அவசரகாலச் சட்டத்தினை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து பயங்கரவாதிகள் கையாளுகின்ற அதே உத்திகளைக் கொண்டு அவர்களை முறியடிக்க வேண்டும்" என்று ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர்கள் யாவரும் கூறியமை உங்களுக்குத் தெரியும். இச் செய்திகள் பிரசுரிக்கப்பட்ட புதினத்தாள்கள் என்னிடம் உள்ளன. அதேபோன்று எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வழங்கிய ஆலோசனைகள் பற்றிய செய்திகளும் என்னிடம் உள்ளன. அக்கலந்துரையாடல்களில் சில நாடாப்பதிவுகளாகவும் பேணப்பட்டுள்ளன. இவற்றை அம்பலப்படுத்துமாறு என்னைத் தூண்டவேண்டாமெனக் கூற விரும்புகின்றேன். அவர்கள் இன்று அழுத கண்ணீருடன் கொலையாளிகளின் அன்னையர்களோடு கூட்டங்களை நடாத்தி வருகின்றார்கள். அப்பழைய செய்திகளை வெளியிட என்னைத் தூண்டும் வகையில் நடந்துகொள்ள வேண்டாம். அப்பழைய பதிவுகள் யாவும் என்னிடத்தில் உள்ளன. அவற்றின்படி அவசரகாலச் சட்டத்தினை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவும் துப்பாக்கி ஏந்தியவர்களுக்குத் துப்பாக்கியால் பதில் கொடுக்கவும் எனக்கு இந்த அன்னையர்கள் ஆலோசனை வழங்கியுள்ளார்கள்.

சகோதர, சகோதரிகளே ! பின்விளைவுகள் பற்றி எனக்குத் தெரியும். அவசரகாலச் சட்டத்தினை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த பின்னரும் இராணுவத்தினருக்கும் பொலிசாருக்கும் கடமையொன்று ஒப்படைக்கப்பட்ட பின்னரும் அவர்கள் நாட்டில் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்த பின்னரும் அவர்களை வினாவுதலுக்கு உட்படுத்துவது முறையானதன்று. இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறுகள் செய்திருந்தால் அவர்களுக்கு விசாரணைகளின் பின்னர் தண்டனைகளை வழங்கலாம். ஆனால், அந்தக்

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

காலகட்டத்தில் அரசாங்கம் மாத்திரமன்றிப் பொதுமக்கள் அனைவரும் அழித்தொழிக்கப்படக்கூடிய மகாகொடுமை ஏற்பட்டிருந்தது. எனவே, யாவரும் கேட்டுக்கொண்டபடி அவசர காலச்சட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவந்து இந்த நாட்டினை வழமையான நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு ஆவன செய்தேன்.

அக்கடமையினை முப்படையினருக்கும் பொலிசுக்கும் ஒப்படைத்த பின்னர் அந்த வீரப்புதல்வர்கள் உங்கள் சார்பில் தமது உயிர்களையும் தியாகம் செய்து கடமையாற்றினார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது மரியாதையினைச் செலுத்தவும் விரும்புகின்றேன். மாண்புமிக்க ரஞ்ஜன் விஜேரத்தினா அவர்கள் ஆற்றிய மகத்தான சேவையானது எனது மனதில் என்றும் பசுமையாக நிலைத்திருக்கும். இந்தக் கடமையினை நான் அவரிடம் ஒப்படைத்த பொழுது அவர் தலைசிறந்த நெறியாளர் என்ற முறையில் தமது கடமையினைச் சரிவரச் செய்து முடித்தார். 1989 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் அதாவது, நான் பதவிப்பிரமாணம் எடுத்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியாவதற்கு முன்னர், நாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றம் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் இன்று விவசாயம் செய்கின்றீர்கள். வர்த்தக வியாபாரங்களைக் கவனிப்பீர்கள். கைத்தொழில்களை மேற்கொண்டுள்ளீர்கள். சனசக்தி நன்மைகளைப் பெற்றுச் சுய தொழில்களைச் செய்து வருகிறீர்கள். உங்கள் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளுக்குச் செல்லுகின்றார்கள். பல்கலைக்கழகங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இலவசப் பகல் உணவு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. புதியதோர் கல்வித் திட்டமொன்றை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளோம். அதன் கீழ் சகல மாணவர்களுக்கும் வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சியைப் பெறும் வசதிகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. வருமான வழிகள் அதிகரிக்கக்கூடிய முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பயங்கரவாதத்தை முறியடித்தமையால்தான் இந்த சகஜநிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

கொலையாளிகளின் பெற்றோர்களை நாங்கள் குறை கூறமாட்டோம். கொலையாளிகளுக்கும் அன்னையர்களும் தந்தையர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். கொலையாளிகளுக்கு மாத்திரம் அன்னையர்களும் தந்தையர்களும் இருப்பதாகக் கூற முடியாது. கொலையாளிகளால் கொலையுண்டவர்களுக்கும் அன்னையர்களும் தந்தையர்களும் இருக்

கிறார்கள் என்பது உண்மையான அன்னையர்களுக்கும் தந்தையர்களுக்கும் தெரியும். வழிதவறிச் சென்ற சில பிள்ளைகள் ஆட்களைக் கொலை செய்தமைக்காக அவர்களுடைய அப்பாவிப் பெற்றோர்களுக்கு நாங்கள் அநீதி இழைக்கமாட்டோம். சரணடைந்த இளைஞர்களும் கைது செய்யப்பட்ட இளைஞர்களும் சுமார் 7 அல்லது 8 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். அந்த இளைஞர், யுவதிகளை நாங்கள் நல்வழிப்படுத்தி வருகின்றோம். கோடி ரூபா அவர்களுக்காகச் செலவு செய்து வருகின்றோம். அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத்தொழிற் பயிற்சியை அளிப்பதற்கும் அவர்கள் சமுதாயத்துக்குப் பயனுள்ளவர்களாக வாழக் கூடிய நிலையினை ஏற்படுத்துவதற்கும் அவ்வளவு பணத்தைச் செலவழித்து வருகின்றோம். ஆயினும், இங்ஙனம் நல்வழிப்படுத்தப்பட்ட இளைஞர்கள் தமது ஊர்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றபோது அவர்களால் கொலையுண்டவர்களது உறவினர்கள் வழிமறித்து அவர்களைப் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரிய வந்துள்ளது. இந்தச் செய்திகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு, சரியான முறையில் அல்லது பிழையான முறையில் பயங்கரவாதத்தை முறியடிக்கும்படி எங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கியவர்கள் இன்று வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று இலங்கைக்கு உதவிகளை வழங்க வேண்டாமெனக் கூறி வருகிறார்கள். இவர்கள்தாம் பயங்கரவாதம் தாண்டவமாடியபொழுது இராணுவத்தின் பாதுகாப்பினையும் பொலிசாரின் பாதுகாப்பினையும் மன்றாட்டமாகக் கேட்டவர்கள். இவர்கள்தான் தனிப்பட்ட முறையில் காவலாளிகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு மாதமொன்றுக்கு 15,000 ரூபா பண உதவியைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள். இவர்களுள் சிலர் பயங்கரவாதம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த காலத்தில் தலைமறைவாகப் பதுங்கியிருந்தவர்கள். இவர்கள்தான் இன்று அன்னையர் முன்னணியைச் சேர்ந்தவர்களது பிள்ளைகளிடமிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குப் பதுங்கியவர்கள். இவர்கள்தான் இன்று மகாபுனிதர்களாக மேடையேறிப் பிரசங்கம் ஆற்றி வருபவர்கள்.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டும் நோக்கில் நான் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொண்டேன். அவர்களை உபசரித்து இந்தப் பிரச்சினையினைத் தீர்க்க முயலும்போது என்னைக் கண்டனம் செய்து பேசினார்கள். புலிகளுக்குப் பாலூட்டப்படுகின்றது என்றும் கூறினார்கள். புலிகள் அரவணைத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்

என்றும் கூறினார்கள். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினர் எங்களை ஏமாற்றினார்கள். அவர்கள் மீண்டும் போராட்டத்தில் இறங்கினார்கள். அப்பொழுது வீரம்மிக்க முப்படையினர்களும் பொலிசாரும் அவர்களுக்கு எதிராகத் தாக்குதலை மேற்கொண்டார்கள். இலங்கையில் வாழுகின்ற மக்கள் அனைவரும் நாடெங்கிலும் பதாக்கைகளைப் போட்டு முப்படையினருக்கு "முப்படையினர்கள் வெல்க", "பொலிசுப் படையினர் வெல்க" என்று மரியாதையைச் செலுத்தினார்கள். விடுதலைப் புலிகளின் பிடியில் இருந்து இந்த நாட்டை மீட்டெடுப்பதற்குப் போர் புரிகின்ற முப்படையினரையும் பொலிசாரையும் ஆதரிக்கின்றோமென்று கூறினார்கள். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் படையினரைப் போற்றினார்கள். அதுமட்டுமன்றிப் புலிகளை முறியடிப்பதற்கு முப்படையினருக்கும், பொலிசாருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்காமல் புலிகளுடன் பேச்சு வார்த்தைகளை மேற்கொண்டமைக்காக என்னைக் கண்டனம் செய்தார்கள். அங்ஙனம் கண்டனம் செய்தவர்கள் இப்பொழுது மேடைகளில் ஏறி புலிகள் இயக்கத்தின் தலைவரான பிரபாகரன் விடுத்த செய்தியையும் வாசிக்கின்றார்கள். சகோதர, சகோதரிகளே ! இத்தகைய தமாசாக்களில் இவர்கள் ஏன் ஈடுபடுகின்றார்கள் ? புலிக் கொலையாளிகளின் அன்னையர்களையும் ஜே. வி. பி. கொலை யாளிகளின் அன்னையர்களையும் வரவழைத்துக்கொண்டுப் புலிக் கொலையாளிகளினாலும் ஜே. வி. பி. கொலையாளிகளினாலும் கொல்லப்பட்ட அப்பாவிச் சிறார்களின் பெற்றோர்களின் மீது சிறிதேனும் இரக்கமில்லாதவகையில் இவர்கள் செயற்பட்டு வருகின்றார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இத்தகைய தமாசாக்களின் நோக்கம் எந்த வழியினைப் பின்பற்றியாவது அதிகாரத்துக்கு வருவதேயாகும். தமக்கு ஏற்பட்டுள்ள படு தோல்வியினைச் சகித்துக்கொள்ள முடியாதவர்கள் நீதி நியாயங்களைப் பற்றி சிந்திக்கமாட்டார்கள். சுயநலம் கருதிக் கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்வார்கள். இன்று ஏற்பட்டுள்ள அவலநிலை அதுவாகும். சகோதர, சகோதரிகளே ! இந்த விடயம் பற்றி எமது அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் விரிவாகக் கூறினார்கள். சில அரசியல்வாதிகள் நேர்மையினைக் கிஞ்சித்தும் மதிக்காதவாறு பொது மக்கள் சேவையாளராகத் தம்மைக்காட்டிக்கொள்வதற்கு முன்வருவார்கள் என்பது இதனால் புலனாகிறது. நாங்கள் அத்தகைய ஏமாற்றுவித்தைகளைச் செய்ய மாட்டோம்.

1971 ஆம் ஆண்டில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டபோது நாங்கள் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தோம். நாங்களும் அந்தக் கிளர்ச்சிக்குச் சார்பாக இருந்தோமாயின் 1970 ஆம் ஆண்டில் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கத்தை ஒரு வருடத்தில் கவிழ்த்து இருக்கலாம். எமது கட்சியின் முதல்வரான அதிமேதகு ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்கள் அத்தகைய வழிமுறையினைப் பின்பற்றுவது பிழையானதென்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். சர்வசன வாக்குரிமையால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அரசாங்கமொன்றைப் பலவந்தமாக நீக்குவதற்கு உதவி செய்யக்கூடாதென்று அவர் வற்புறுத்தினார். அன்று நாங்கள் அன்றைய அரசாங்கத்துக்கு எமது ஆதரவினை அளித்துப் பொதுமக்களது ஆணையினால் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ஏழு ஆண்டுகள் வரை காத்திருந்தோம். சில அரசியல்வாதிகள் பொறுத்திருக்க முடியாமல் மிகவும் அவசரப்படுகிறார்கள். அவசரப்பட்டால் எதனையும் செய்ய முடியாதென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஏதாவதொரு பிரச்சினையைக் கிளப்பிவிட்டு அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கத்தான் பார்க்கிறார்கள். நாங்கள் துப்பாக்கிப் பலத்தை அல்லது இராணுவப் பலத்தை நம்பமாட்டோம். பொது மக்களது ஆதரவுதான் எங்களுக்குள்ள ஒரேயொரு சக்தியாகும். இந்த அரசாங்கம் பொது மக்களுடைய அரசாங்கமாக இருப்பதனால் அந்த ஆதரவு எங்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. இந்த அரசாங்கம் சாதாரண மக்கள் நினைக் கின்றவாறுதான் நடந்து கொள்கின்றது. வயலில் கமம்செய்கின்ற விவசாயிகள் நினைக்கின்றவாறும், தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்கள் நினைக்கின்றவாறும், பாடசாலை ஆசிரியர்கள் நினைக்கின்றவாறும், பாடசாலை மாணவர்கள் நினைக்கின்றவாறும், மகாசங்கத்தினர் எதிர்பார்க்கின்றவாறும், ஏனைய மதத் தலைவர்கள் விழைக்கின்றவாறும் இந்த அரசாங்கம் நடந்துகொள்கின்றதென்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

பிரச்சினைகள் உண்டென்பது யாவருக்கும் தெரியும். அவற்றுக்குத் தீர்வுகளைக் காண்பதற்காக நடைமுறைச் சாத்தியமான செயல் திட்டங்கள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றதென்பதும் யாவருக்கும் தெரியும். இந்த அரசாங்கம் அரசியல் தத்துவங்களுக்கு அடிமைப்பட்ட அரசாங்கமல்ல. சரியான முறை யாது, ஒன்றுசேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள் யாவர், செய்யப்பட வேண்டிய முறை யாது என்று தீர்க்கமாக யோசித்துப் பணிவடக்கத்துடன் இந்த அரசாங்கம் செயல்படுகின்றதென்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அதனால்தான் இந்தச் சனத்திரள் இவ்விடத்துக்கு வந்துள்ளனர். அதனால்தான்

நாங்கள் ஆரம்பிக்கும் பணிகள் யாவும் வெற்றியோடு முற்றுப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு வீரசிங்க மல்லிமாரச்சி அவர்கள் சனசக்தித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். பொதுத் தேர்தலின்போது அத்திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தவிடத்து சிலர் நகைத்து நையாண்டி செய்தனர். ஆனால் இன்று சனசக்தி திட்டத்தின் அமுலாக்கம் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காக வெளிநாடுகளில் இருந்தும் பலர் இலங்கைக்கு வருகின்றார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பு கின்றேன். நாங்கள் இன்று பழைய அனுபவங்களால் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். அனைவருக்கும் அவர்களுடைய தகைமைகளுக்கேற்ப உரிய இடத்தை அளித்து வருகின்றோம். அரசியல் கட்சிப் பேதங்களைப் பார்க்க மாட்டோம். சாதி, மத, இன பேதங்களைக் கவனிக்க மாட்டோம். குறிப்பிட்டவொரு கொள்கைத் திட்டத்தின்படிதான் நாங்கள் சேவையாற்றி வருகின்றோமென்று மாண்புமிகு ரஞ்ஜன் விஜேரத்தினா அவர்கள் குறிப்பிட்டார். ஊக்கமுடையவர்களும், முயற்சியுடையவர்களும், தகுதியுடையவர்களும் இன்று அமைச்சர்களின் அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் உதவியை நாடவேண்டியதில்லை. உத்தி யோகத்தர்களின் உதவியை நாடவும் வேண்டியதில்லை. தகைமைகளுக்கேற்ப உரிய இடத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வழிவகைகளை நாங்கள் அறிமுகப் படுத்தியுள்ளோம். தவறாக நடந்து கொண்டால் நீதிமன்றத்துக்குச் செல்லவேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். தண்டனைகளுக்கு ஆளாக வேண்டிய நிலையும் ஏற்படலாம். தண்டனை களை நாங்கள் விதிக்கமாட்டோம். நீதிமன்றங்கள்தான் தண்டனைகளை விதிக்கின்றன. குழப்பம் ஏதும் இல்லாமலே எமது கடமைகளைப் புரிந்து வருகின்றோம்.

பாராளுமன்றத்தினால் சட்டதிட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஜனாதிபதியும் அமைச்சர்களும் அவற்றை அமுலாக்கி வருகின்றனர். அச் சட்ட திட்டங்களில் முரண்பாடுகள் இருக்குமாயின் அவற் றைப்பற்றிய தீர்ப்புகள் நீதிமன்றத்தினால் வழங்கப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தின் செயற் திட்டங்களுக்கு எதிரான முறையிலும் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. இந்த முறையில்தான் எமது நிருவாகம் அமைந்துள்ளது. தவறு இழைத்தவரின் உயர்வு தாழ்வுகளைப்பற்றி நாங்கள் ஆராயமாட்டோம். தவறினைத்தான் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளுகின்றோம். அதேபோன்று, நன்மை செய் பவர்களினதும் உயர்வு தாழ்வுகளைப்பற்றிக் கவனிக்கமாட்டோம். அந்தச் செயலின் மேன்மையினைத்தான் கவனத்திற் கொள்வோம்.

அத்தகைய விழுமியங்களையும் ஒழுக்க நெறிகளையும் அறிமுகப்படுத்துவதற்குத்தான் எங்கள் அரசாங்கம் ஆவனசெய்து வருகின்றது. பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்டு பொதுமக்களின் அபிப்பிராயங்களைப் புரிந்துகொண்டு நாங்கள் சேவைசெய்து வருகின்றோம். இந்த நாட்டினைத் தாயகமாகக் கொண்டுள்ளவர்கள் அனைவரும் தமக்குச் சொந்தமான காணித் துண்டொன்றையும் வீடொன்றையும் வருமான வழியொன்றையும் உடையவர்களாய் எவரினதும் தயவில் தங்காதவர்களாய் வாழக்கூடிய நிலையினை உருவாக்குவதுதான் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் நோக்கமாகும்.ஜே. வி. பி. யினரின் கொடுமையின் காரணமாக இந்தப் பணிகள் எவற்றையேனும் நிறைவேற்றக்கூடிய வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிட்டவில்லை. 1990 ஆம் ஆண்டில்தான் நாங்கள் செயல்படத் தொடங்கினோம். ஒரு வருடத்துக்குள்தான் இதுவரை செய்துள்ள பணிகளை நிறைவேற்றி உள்ளோம்.

கடந்த ஆண்டின் ஏப்பிரல் மாதத்தில் பாராளுமன்றத்தைத் தொடக்கி வைத்தபொழுது எமது நாட்டின் அபிவிருத்தி வேகம் 2.12 % மாக குறைவுற்றிருந்ததென்றும் நான் குறிப்பிட்டேன். அதற்குக் காரணம், ஜே. வி. பி. யினரால் கட்டவிழ்க்கப்பட்ட கொடுமையும் எல். ரீ. ரீ. ஈ. யினரால் கட்டவிழ்க்கப்பட்ட கொடுமையும் ஆகும். சகோதர, சகோதரிகளே ! அன்று பாராளுமன்றத்தைத் தொடக்கி வைத்தபொழுது 1990 ஆம் ஆண்டில் அமுலாக்கப்படக் கருதியிருந்த செயல்திட்டத்தின்படி, அடுத்த ஆண்டில் பாராளுமன்றத்தை தொடக்கி வைக்கும்பொழுது அபிவிருத்தி வேகத்தினை 5 % வரை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு முடியுமாயின் அது பெரு வெற்றியாக அமையுமென்று நான் குறிப்பிட்டேன். ஆயினும், வளைகுடாவில் ஏற்பட்ட யுத்தநிலை காரணமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் பிரேமச்சந்திரா அவர்கள் மூன்று நான்கு தடவைகள் மத்திய கிழக்குக்குச் சென்று ஏனைய நாடுகளினதும் உதவியோடு அங்கே வேலைசெய்த 90,000 ற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை இலங்கைக்கு அழைத்துவந்தார். இது, எதிர் பாராததொரு நிகழ்ச்சியாகும். இன்னமும், நாங்கள் அந்தப் பிரச்சினையில் சிக்கியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

வடக்கில் எல். ரீ. ரீ. ஈ. யினரால் தொடுக்கப்பட்டுள்ள யுத்தத்திலும் வளைகுடா யுத்தத்திலும் சிக்கிக்கொண்டுள்ள இந்த நேரத்தில் சில கூட்டத்தினர் கொலையாளிகளின் முன்னணியொன்றை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இங்ஙனம் பல தடைகளை எதிர்நோக்க

வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளபோதிலும் எமது நேர்மையான நிருவாகத்தின் விளைவாக முன்னர் குறிப்பிட்ட 5 % வளர்ச்சி யினைப்பற்றி அடுத்த பாராளுமன்றத்தினைத் தொடக்கி வைக்கும் பொழுது பிரகடனம் செய்ய முடியுமென நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

1991 ஆம் ஆண்டில் திசெம்பர் மாதத்தில் குறைந்தபட்சம்7 % வளர்ச்சியினைக் காட்டக்கூடிய நிலை ஏற்படுமாயின் அந்த அளவுக்கு ஏற்ப பணவீக்கம் குறைந்து, உங்கள் வருமானங்கள் அதிகரித்து, அதிக உற்பத்தி ஏற்படுவதன்மூலம் வாழ்க்கைச் செலவினைத் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய நிலை 1992 இல் ஏற்படுமென நான் நினைக்கின்றேன்.

நெற் செய்கையால் இந்தப் போகத்தில் என்றுமே கண்டிராத அறுவடையொன்று கிடைக்கப்போகின்றதென்று எங்களுக்குத் தெரியும். இன்று, நாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் நெற் செய்கையால் அமோக விளைச்சல் கிடைத்து வருகின்றது. விளைச்சல் அதிகரித் துள்ளதெனக் கூறி விவசாயிகளுக்கு, நெல்லின் விலைகளைக் குறைப்பதன்மூலம் நட்டம் ஏற்பட இடமளித்தலாகாது. அதேபோன்று, நெல்லுற்பத்தி வீழ்ச்சியடையவும் இடமளித்தலாகாது. விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைத்தல் வேண்டும். எனவே, நெல் அறுவடையினை மாத்திரமன்றி இடைப்பயிர் உற்பத்தி களையும் கொள்வனவு செய்வதற்கு இப்பொழுது உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளில் கொள்வனவு நிலையங்களை நிறுவி வருகின்றோம். தரகர்களின் தலையீடு இல்லாமல் உங்களுடைய விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களை நியாயமான விலையில் கொள்வனவு செய்வதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்து வருகின்றோம்.

புடைவைக் கைத்தொழில் துறையிலும் தொழிலகத் துறையிலும் வர்த்தகத் துறையிலும் இன்று மாபெரும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு வருகின்றது. அந்த அபிவிருத்தி காரணமாக, அரசாங்கத் துறையிலுள்ள தொழில் வாய்ப்புகளைக் காட்டிலும், கூட்டுத்தாபனக் தொழில் வாய்ப்புகளைக் காட்டிலும் சுயதொழில்களை நாடுவதற்கும் வர்த்தக வியாபாரங்களில் ஈடுபாடு கொள்வதற்கும் பொதுமக்கள் ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள். தொழில்துறையில் ஈடுபாடு கொள்வதிலும் ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள். மாண்புமிகு விஜயபால மெண்டிஸ் அவர்கள் போக்குவரத்துத் துறையில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள புதிய நடவடிக்கைகளின் காரணமாக இன்று, போக்குவரத்துத் துறையில் பலர் சொந்தமாக ஈடுபாடு கொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது. பல வருடங்களாக, ஊழியர்களாக சேவையாற்றிய போக்குவரத்துச்

சபையின் பணியாளர்கள் போக்குவரத்துச் சேவையின் உடைமையாளர்களாக பணிபுரியக்கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டு வருகின்றது.

உணவு முத்திரைகளை நம்பிவாழ்ந்தவர்களுக்காக சனசக்தித் திட்டத்தின் இரண்டு சுற்றுக்கள் அமுலாக்கப்பட்டு உள்ளன. முதல் சுற்றின்போது ஒரு இலட்சத்து அறுபதாயிரம் குடும்பங்களுக்கு சனசக்தி நன்மைகள் வழங்கப்பட்டன. இரண்டாவது சுற்றின்போது ஒரு இலட்சத்து இருபத்தைந்தாயிரம் குடும்பங்களுக்குச் சனசக்தி நன்மைகள் வழங்கப்பட்டன. முதல் சுற்றின்போது சனசக்தி நன்மைகளைப் பெற்ற பலர் இன்று, சுயதொழில்களைப் புரிந்து வருகின்றமையால் ஒரு வருடத்துக்குப் பின்னர் சனசக்தி நன்மைகளைக் கைவிட்டு வருகின்றனர். இன்று, கலேவெலை நகரத்தில் திறக்கப்பட்டுள்ள சனசக்திச் சந்தை அவர்களுடைய சுயதொழில் முயற்சிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். நாம் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் பயன்கள் இவையாகும். மாண்புமிகு லலித் அத்துலத்முதலி அவர்கள் வருகின்ற மார்ச்சு மாதம் 05 ஆந் திகதியன்று பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க உள்ள தேசியக் கல்வி ஆணைக்குழு மசோதாவைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அப் புதிய கல்வி முறையின்படி இன்றைய பரம்பரையைச் சேர்ந்த மாணவ, மாணவிகளுக்கு மட்டுமன்றி வருங்காலத்து பரம்பரையைச் சேர்ந்த மாணவ, மாணவிகளுக்கும் சிறந்த கல்வியினைப் புகட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இன்றைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த இளைஞர், யுவதிகள் எதிர் நோக்கும் அவலநிலை வருங்காலத்தில் ஏற்படாதவாறு, கலைக் கழக கல்வியினைக் கற்று அல்லது வாழ்க்கைத் தொழில் கல்வியினைக் கற்று அல்லது கலாசாரக் கல்வியினைக் கற்று எவரிடமும் தங்கியிராமல் வாழக்கூடிய நிலையினை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்து வருகின்றோம். ஜேர்மன் அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் மாண்புமிகு நந்தா மத்தியூ அவர்கள் இன்று, இரட்டைமுறைப் பயிற்சித் திட்டமொன்றை அறிமுகப் படுத்தியுள்ளார். கல்வி கற்கும் அதேநேரத்தில் வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சியொன்றையும் பெறுவார்கள். தொழில்களைப் புரியும் அதே நேரத்தில் கல்வியினையும் கற்றுவருவார்கள். புதிய கல்வித் திட்டத்தின்கீழ், இங்ஙனம் மாணவர்கள் யாவருக்கும் சிறந்த கல்வியினை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1988 ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போதும் 89 ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலின்போதும் பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் இரத்தத்தினாலும் கண்ணீரினாலும்

சபதமெடுத்து எமது கட்சிக்கு வாக்களித்த நீங்கள் அனைவரும், ஜே. வி. பி. யினரின் கொடுங்கோன்மையினை முறியடித்து வீடுகளில் சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய நிலையினை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் எங்களுக்குப் போதுமென்றே கூறினீர்கள். அந்த வரையறைக்குட் பட்ட உங்கள் கோரிக்கையினை வரையறைகள் அற்றமுறையில் நிறை வேற்றுவதற்கு நான் தயாராக உள்ளேன் என்பதைக் கூறவிரும்புகின்றேன். எனவேதான், நாங்கள் எமது நேரம் அனைத்தினையும் இந் நாட்டின் சேவைக்காகச் செலவழித்து வருகின்றோம். யுத்தங்கள் பலவற்றை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை இருந்தபோதிலும், அச்சுறுத்தல்கள் பலவற்றை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை இருந்தபோதிலும், முறியடிப்புகள் பலவற்றை எதிர் நோக்கவேண்டிய நிலை இருந்தபோதிலும் உங்களுக்கு எங்கள் நன்றிக் கடனைச் செலுத்துவதற்கு நாங்கள் மறக்கமாட்டோம். எங்களுக்கு மனமார ஒத்துழைத்து வருகின்ற உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றி செலுத்தி விடைபெற்றுக் கொள்கின்றேன்.

SPEECH MADE BY HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA PRESIDENT, AT THE PEOPLE'S RALLY HELD AT GALEWELA ON 23RD FEBRUARY 1991

I never imagined that a vast gathering such as this would be present at Galewela today. When I was leaving Habarana to come here, I heard that about 25,000 were already gathered here. Many more are still arriving from every direction. I saw, while on my way here, the crowds surging along the road and sheltering under trees and waiting impatiently wherever they could find some shade. According to the Police there are more than 50,000 people present now. I feel that people from every corner of the Dambulla electorate have come here. Mind you, Dambulla is a vast, populous electorate, with equally populous areas around it.

By gathering here at Galewela in such vast numbers you are expressing your approval of the path taken by this Government. As a result of the proportional representation system, you did not get a Member of Parliament, so to say, for your electorate. If the former electoral system had prevailed you too would have got a UNP member to represent you and the United National Party itself would have received a five-sixth majority in Parliament. However, we are happy as a people valuing democracy that every party in Sri Lanka has gained representation in Parliament.

The Masses Are With Us

We may not be having a five-sixth majority, but we do have a **majority of 25.** Out of the 225 Members of Parliament, 125 are ours. Nevertheless, if you take into account the power of the masses, you will agree that we have a five-sixth majority in the country.

You will remember the day I visited Galewela during the Presidential Election campaign of 1988. What was the situation that prevailed here at that time ? More than 40 persons were killed in cold blood in the Galewela area alone. You were not allowed to step on to the road. You were not allowed to attend a meeting. When it became known that we would be coming, prohibitions were enforced, boutiques were forced to close, the public had to stay indoors with their mouths shut. No one who loved his life would ever undertake to organise a meeting. You can imagine the fear and the anxiety with which you lived. Doors and windows were kept just half open. When I was coming for the meeting, you told me by sign language not to be afraid. You were saying that you will give the works in due time. You were saving your lives so that you could vote. I was quite confident, for I had immense confidence in you.

There were some who stated that an ordinary man like me, hailing from the ordinary masses, would have no chance whatever in this Kandyan kingdom comprising the Districts of Matale, Kandy and Nuwara Eliya. They predicted that the feudalists would receive more votes over and above what this ordinary man Premadasa would receive. The people of this Kandyan kingdom gave the lie to that prediction and ensured a veritable victory for me. I am eternally grateful to you for what you did.

The people of the Eastern Province acted like you. As you know, from Trincomalee onwards, the people are mostly Tamils and Muslims. The Sinhalese are far less in number. It was said that the UNP will not find it easy to win in the Eastern Province. But, when the votes were counted, the people there had given us a tremendous victory. In the Southern Province, we were told that the J.V.P. held the reins. The Sri Lanka Freedom Party had promised three portfolios to the J.V.P. And, so, the UNP was never expected to win in the South. **But, after the votes were counted, you know the extent of our victory there. It was the same elsewhere – be it in Uva, Sabaragamuwa, North-West or North-Central. We secured mighty victories even in some parts of the North.**

It was the innocent people of this country who went to the polls on that occasion and cast their votes, amidst all kinds of difficulties. Entire families were being slaughtered and houses were being put to the torch. It was no ordinary election. That, I shall never forget. Who were the people who dared to vote ? Under what conditions did they go to the Polling Booths ? It was under wholly abnormal conditions and in the face of a relentless terror that the people of this country elected me at that Presidential Election. Never will I be able to forget it.

Ballot Papers Marked With Blood

It was no ordinary election. Nor was the victory an ordinary one. Never will I forget how the people went to the polls that day, sacrificing their very lives, and marked their ballot papers, not with a pencil but with their blood. This is why I always tell Ministers and Members of the Government Party never to forget that

our victory was brought about by our innocent people at the cost of their lives, blood and tears. I remind them of this ever so often, every month. This is why I am determined to change our traditional style of life, for it would be nothing but a total betrayal of our people if we were to ignore them altogether and resume the erstwhile practice of leading luxurious lives once we become President or Prime Minister or Minister or M.P. with the votes of our people. I keep on reminding that the people sacrificed their lives and shed their blood and tears to have us elected. That is why, as our Ministers and M.Ps told you today, we are now going to change our style of life.

Our Ministers and our Members of Parliament are renouncing their luxurious style of life. It is a sacrifice that they will be making today on behalf of the people. Let me assure you that the 125 U.N.P. Members of Parliament will not be serving their personal interests or that of their own families or their own properties.

For The Good of The People

Despite the difficulties they are faced with, they are carrying out their tasks full time subject to a code of conduct. Several Ministers who are present with me here today on the platform have come after attending to several public needs in various parts of the country.

On days when Parliament is not in session our Cabinet Ministers, State Ministers, Project Ministers and M.P.s are out in the field visiting every District and every A.G.A. Division and Grama Niladhari Division. Most of their work is done without publicity, because if every item of work they do is to be publicised the newspaper space and T.V. time would be taken up only by publicity for such work.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

Reward For Defending Democracy

This is the type of service now launched throughout the country. What is it meant for ? It is to compensate the people for what they did in safeguarding democracy. Of course we know that it is no compensation sufficient to repay the people for the dedication, the self-sacrifice, the blood and tears with which the people confirmed their mandate to us.

When we came to Galewela during the Presidential election campaign there were less than a hundred people present at the meeting. There were threats even before we came. But, we knew that the people were with us despite these threats. It is because during the past eleven years under the UNP Government a large volume of work had been performed. Under the leadership of President J. R. Jayewardene there was a complete transformation of the economy of the country. Everyone knows how areas like Galewela and Raja Rata benefited by the Mahaweli Development Programme ; how the farmers benefited and the economy of the villages developed. Further, increase in generation of electricity and the open market policies brought about a healthy change.

However, because of troubles in the North and East and the burdens heaped on the people because of the terrorism unleashed by the J.V.P. several thought that the United National Party would be routed. It was a time when people were afraid to come forward for an election. But I must thank the Sri Lanka Freedom Party and the Sri Lanka Mahajana Party for coming forward for the election like the U.N.P. without retreating during that period of terror. By doing so they did a great service to democracy and upholding franchise. If

the election could not be held at that time one could imagine the situation the country could have faced. The country would have been plunged into a dictatorship of the Janatha Vimukthi Peramuna similar to that under Hitler in Germany, Musolini in Italy and Tojo in Japan.

A Chance For the J.V.P.

We were also deceived and misled to believe the J.V.P. was working with a genuine desire and feeling to give true leadership to the younger generation and the poor and downtrodden. You all know how we always paid attention to their declared aims of working for the people. It is because of this that I decided to give them a chance when I was elected President. Within 11 days of my taking office as President I removed the state of emergency and released 1800 J.V.P.ers who were in custody despite advice to the contrary by the Police and Armed Services chiefs. I did so to test the genuineness of the J.V.P. and its leader Rohana Wijeweera.

Not only the Services Chiefs but also M.P.s and Ministers advised me not to release these detainees as there were among them hard core criminals and murderers. But I told them that they be given a chance. We released all of them and removed the emergency despite the several thousands killed during the Presidential and Parliamentary Elections, and at a time when the mothers of those killed were grieving. I even got hundreds of letters from mothers of those who were killed asking whether they appointed me as President to release these murderers.

I remember that after releasing them and lifting the emergency there were no troubles for about two

months. Everyone thought that there would be a change for the better. At that time some even spread the story that it was a conspiracy between Premadasa and the J.V.P. to topple J. R. Jayewardene. They said: "Now you can see how the J.V.P. has stopped violence after Premadasa was elected. There must have been a secret agreement between Premadasa and the JVP."

Despite these stories I sent messages to the J.V.P. leadership to come forward for discussions now that our Government is prepared to see that justice is done. But they started putting forward demands which no one could have agreed to. Not even two months passed before they resumed their violence and terror campaign. They started killing innocent people including youths, children and Police and Services personnel. They also invaded schools and took our innocent children on to the streets, forced them to stage demonstrations, and made the Universities virtual battlefields.

The people would also remember that those in the Opposition told before elections that only they could stem this violence. But, when I released those in custody and removed the Emergency they did not utter a word in support of my move. They did not say that it was the correct path to take. They were in a dejected mood because the violence ceased for sometime. But, when violence started again and escalated, what did they say? They said: "Who is running the country? Premadasa or Wijeweera? Is Premadasa capable of running the country? Administering a country is no easy task and ruling the country requires right connections and that it is only

someone from a Walauwa and not an ordinary man who can rule a country. That is why this terror has started again ."

Much time did not pass before they started inciting violence secretly. They organised strikes to cripple the transport services. Trade, cultivation, transport of goods, work in factories were stopped. Terror raised its ugly head again.

During this period those in the Opposition, who now present a different face to the people by organising mothers of the murderers who killed people in their thousands, came to meet me. They told me then : "What on earth are you trying to do? Impose the emergency once again. Hand over the duty of restoring peace to the Army. You cannot run a country by Dhamma and Seela. You are summoning murderers for discussions. When the murderers are pointing guns you are extending the hand of friendship." They said that this was a foolish step. They told me how they tackled the insurrection of 1971.

Emergency

I told them that declaring Emergency was not difficult, but asked how the people would react when it begins to operate. **Need I tell you what happens when an Emergency is on ? What happened to 15,000 to 20,000 young men and women in 1971 ? I wanted them to give their considered opinion. This is what they said : "That is quite so, but that could not be helped. Now don't hesitate to do it. You must give up this 'Dharmista' policy of yours in these matters. The bullet has to be countered with the bullet. Nothing else can be done".** Then I asked myself – 'These people would

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

now come and give all this advice to me. But what would they turn back and say once it has been done?'. I can remember I told Minister Ranjan Wijeratne about this dilemma. For a number of days I discussed the matter with the Party. I did not want to act in haste. I knew what happens once it has been done.

I called a meeting of the Government Parliamentary Group and discussed it for five hours. Every member said the country was being destroyed and there was no use discussing with those brutes. The whole Government Party said with one voice that Emergency should be declared immediately and the terrorising elements should be paid back in the same coin.

You will, no doubt, remember what they all said. I have reports of what they told me. **The Opposition Parties also came and said the same thing. I have with me the statements of some of them tape-recorded. I would like to tell them that it would be wiser for them not to force me to put them out. Now they are shedding tears about the perpetrators of crime. They are having meetings with the mothers of murderers and feasting with them. They certainly would be wise not to make me come out with what they actually said those days. All advised me to declare the State of Emergency. They all advised me to meet the bullet with the bullet. It was those 'mothers' who advised me to do that.**

I knew fully well what would happen when an Emergency is declared. If you declare an Emergency and entrust the Armed Forces and the Police with the job of restoring law and order in the country, it would not be correct later to find fault with them as to how they have done certain things. Even the Armed Forces

can be punished if they have committed injustices, after having inquired into such actions. But we must realize that the situation that arose was a very dangerous one. Not only the Government but the whole people were threatened with destruction. In response to the earnest requests of all I agreed to declare an Emergency to meet the situation.

I entrusted the Armed Forces and the Police with the task of restoring law and order. **May I, as a tribute to them all, state here that the Members of the Armed Forces and the Police took on that responsibility on that occasion, determined to fight to safeguard the people's lives at the risk of their own lives. I cannot forget the great service rendered by Minister Mr. Ranjan Wijeratne in this connection. I entrusted him with the job and he was free to act and show his mettle. He got about the task given to him like a real leader.**

You know what a great change came about by November 1989 – hardly one year after I took my oaths as President. Now, unlike those days, you go about your normal activities of life. Now you do your cultivations, engage in your businesses and trades and industries. You send your children to school. Some of you have become recipients of Janasaviya assistance. The Universities are functioning and a new trend in education has been started. The school children receive a mid-day meal at school. Action is being taken to give our children a vocational training. The income of people is increasing. **This beneficial situation has come about because we have stamped out terrorism. We will not punish the parents of murderers for the crimes their sons have committed. We know that murderers also**

have fathers and mothers. Not only the murderers, but also the innocent people who have fallen victim to them have mothers and fathers. They are the mothers and fathers who are really grieving for the fate that befell their children. We will not do any injustice to any parents because their misguided children have done wrong.

There are still 7 to 8 thousand young men and women who have been arrested or have given themselves up to the authorities in response to the appeal of the Government. We will show them the right path and guide along it. We spend millions to give them a useful training and to do every thing necessary to enable them to rejoin society as respectable men and women. But we find that some times when they return to their home areas they become victims of revenge at the hands of the near and dear ones of persons whom they had killed.

Now, some interested people exploit these incidents to further their own ends. Who are these people ? They are the people who not so long ago earnestly requested the Government to put down terrorism by any means, good or bad. Now they go to foreign countries and campaign against Sri Lanka being given assistance. They are the people who during the reign of terror appealed for the protection of the Armed Forces and the Police. They are the people who appointed body-guards for their protection at a cost of Rs. 15,000 each to the Government and lived in hiding during that period. Whom did they fear most ? The children of those 'mothers' whose cause now they claim to further ? It is ridiculous that they are today posing like saints.

Discussions With the LTTE

I had discussions with the Tiger Movement with a view to restoring peace in the North and East. When I was having peaceful discussion with them for this purpose, what did some people say ? They said we were feeding the Tigers with milk. It is true the Tigers deceived us. They started the fighting again. Then, the heroic members of our Armed Forces and the Police had to repel their attacks. This created much enthusiasm among the people and banners appeared all over the country expressing support to the fighting Forces and calling upon all patriotic citizens to help them. Even Members of Opposition Parties said the same thing. **Some Members of the Opposition found fault with me for having discussions with the Tigers without allowing the Armed Forces to suppress them. The very same people who said so are today reading in public a message of support from the Tiger Leader Prabakaran. What is this mockery ? Today you see a movement sympathising with and rallying together the mothers of L.T.T.E. and J.V.P. murderers and forgetting the parents of innocent young men and women who were brutally murdered by those murderers. What can you understand from this behaviour ? This is a sly attempt to come to power by hook or by crook. In complete disregard of what is just and reasonable they seem to resort to desperate action unable to bear up the pain of defeat.** They change their policies for opportunist reasons. It is the tragedy we see today. Our Ministers and Members of Parliament who spoke to you made this very clear to you. I am only trying to show you how dishonest and hypocratic are some individuals who claim to be striving to serve the people. We will never resort to such methods.

1971 Insurgency

At the time the 1971 Insurgency occurred we were in the Opposition. If we also helped the insurgency we could have brought down the Government of 1970 within its first year itself. **But what did our then leader His Excellency J. R. Jayewardene do in that situation ? He said it was quite wrong to help the terrorists who were trying to bring down a democratically elected Government of the people. And our Party refrained from helping them. We thereafter remained 7 years patiently till we could win the support of the people. But, some people do not have that patience and become very restless. As you know these are short-cuts leading nowhere. They always want to attack this Government with any weapon they can lay their hands on.**

The strength we have does not flow from the gun. Our strength is not one that comes from our military power. The greatest strength we have is the support we get from the ordinary people of the country. The ordinary people support us because they know that the present Government is their Government. **Why do the people think that this is their Government ? It is because this Government strives to identify its thinking with that of the farmer tilling the field, the worker labouring in the factory, the trader engaged in his business, the craftsman working in his work place. Our Government strives to appreciate fully the thinking of the teacher, the student, the members of the Maha Sangha and the clergy of all other religions.**

We all know that we have many problems to solve. We follow very pragmatic policies to solve them without becoming slaves to any ideology. We are a

modest Government with an open mind trying to understand who is correct, with whom to join hands and how and what to do, as we face problems. That is why we have so great a following as amply demonstrated by this meeting. That is why our efforts have been successful.

Principles and Policies

Minister Weerasinghe Mallimarachchi told you about the Janasaviya programme. When we put forward this programme from our election platform, some people mocked and laughed at it. But, I am happy to tell you that today representatives from many countries come to Sri Lanka to learn about the working of the Janasaviya Programme. We have benefited much from the lessons we have learnt from our past mistakes. Today, we are determined to give them their due place in society. We do not give any consideration to political, racial, religious or caste differences of people. As Mr. Ranjan Wijeratne said, we are today firmly adhering to a certain set of principles and policies. People with initiative, enterprise and qualifications do not have to go after politicians to secure their place in society today. Neither do they have to humble themselves before officials for that purpose. We have formulated a procedure which ensures to everybody the position he or she deserves on the basis of qualifications and merit. If the authorities responsible commit injustices they will be brought before Courts to explain their actions. If they fail to justify their actions they will be punished. But it is not we who punish them, but the Courts. We have not mixed up our responsibilities.

The Parliament makes laws. The President and the Ministers implement them. If there are any

irregularities or shortcomings in the implementation the Courts will decide on them. The Courts have given decisions against actions and programmes of the Government on certain occasions. That is the nature of the just and fair policy we follow now. If there is any wrong done we do worry to find out who has committed it. We do not take into consideration the social position of the man involved. We take into consideration the nature and the gravity of the offence alone and decide on it. Also, when a person does a good deed our estimate of it will not be influenced by the position of the person who did it. We give it the full recognition it deserves. Our Government is committed to uphold these values. Now we are working having learnt lessons from our past mistakes and also with a keen awareness of the aspirations of the people. What is our objective ? We want to ensure the possession of a piece of land and a decent dwelling to live in by every family born and living in this country and also to ensure to them fair means of income which would enable them to live independent and dignified lives without having to depend on the charity of others. The J.V.P. terrorism did not leave us free to concentrate on this during one whole year. We really started work in 1990. Now it is only one year since we began.

When I declared open the New Parliament Session last April, I said that our rate of economic growth was 2.12 per cent. We dropped so low as that. Why ? Because of J.V.P. terrorism and L.T.T.E. terrorism. On that occasion, declaring open the New Parliament, I said it would be a great achievement if we could push up this low growth rate to at least 5% by the time I come to open the next session. After that Minister Premachandra had to go to the Middle East four times to secure

assistance from wherever possible to repatriate 90,000 of our workers there. This was something unexpected. We are still in the midst of that problem.

We have our war in the North. Now, in addition to that, we are caught in the Middle East war crisis. In the midst of all this, there are some people who are trying to organize violence once again. **In spite of all these obstacles, now I see the possibility of my becoming able to declare that expected 5% growth rate at the next opening ceremony of Parliament. This, undoubtedly, is the result of the administration now we are carrying on with honest intent.**

If by December of this year – 1991 – we could achieve a growth rate of 7% and keep inflation under control, the income of our people will increase. Consequently, by 1992, we would be able to successfully face the cost of living, through increased production.

Just think of the paddy harvest we are expecting this season. It is going to be an all-time record. It will be a bumper paddy harvest all over the country. But we cannot be indifferent to your getting a lesser compensation for the labour you have put in. We cannot allow production to fall. You must get a fair price. Not only for your paddy harvest, but also for other short-term crops. That is why we are establishing purchasing centres in all A.G.A. Divisions. We are taking action to make it possible for you to get fair prices for your products by eliminating the middle-man.

Whether it is in the textile sector, industrial sector or commercial sector a speedy growth rate is observable. Because of this increased growth today, more people

are getting attracted to the self-employment projects and to the commercial sector than to the State and Corporation sectors for employment. Today, as a result of the new trend launched in the transport sector by Mr. Wijepala Mendis, an opportunity has arisen to all employees to secure a share in the ownership of assets in that sector. Employees in the Sri Lanka Transport Board who had remained just employees for a very long time, today have the opportunity of becoming owners of the economic venture to which they belong.

Food Stamp recipients are now becoming beneficiaries of Janasaviya assistance. Still, we have implemented only two rounds of it. In the first round were included 160,000 families. 125,000 more families entered the scheme in the second round. There are families who say that since they have already found means of income under the scheme, they are ready to leave the scheme as they are not in need of the entire two years' assistance. This is enough evidence to the success of this programme.

Minister Athulathmudali told you about the new legislation to be placed before Parliament on March 5th to establish the National Education Commission. Our objective is to provide not only academic education but also suitable vocational education or training in arts or crafts to our children of today and hereafter so that they will be able to earn their living and live independent and dignified lives. With the assistance of the German Federal Republic, Minister Nanda Mathew has now begun a system of dual training. Under this system the children have the opportunity of receiving a training in vocations while continuing to receive a formal education.

Fulfilling Most Needs

At the General Elections of 1988, what did you ask from me by marking your ballot paper with your tears and blood ? At that time you said "we do not care for anything else – we just want the opportunity and the freedom to live in peace in our own homes. Please save us from the J.V.P. terror". That was the only request you made to me. But I am happy to tell you that I am taking the opportunity given to me to fulfil most of your needs. That is why we are concentrating all our efforts and time on that objective. We will not hesitate to come and meet the people whatever the threats directed at us and whatever the terror indulged in to discourage us.

Thank you for the support you are giving us to do what is our duty.

01-11-1991

Government Press - Sri Lanka